

JEBRON INFO

MAANDELIJKS DIGITAAL INFOBLAD

Maart-April 22

WIJ ZULLEN DOORGAAN, GEDRAGEN DOOR EEN NIEUWE STILTE

JEBRON

2021-2022

Aalst, 20 februari 2022

Beste vrienden en sympatisanten van onze Jebrongemeenschap
Lezers van JEBRON INFO,

Zoals de meesten van jullie reeds weten zijn we aanbeland op een cruciaal moment in de bescheiden geschiedenis van onze Jebrongemeenschap.

Na een verblijf van 46 jaar in het Begijnhofhuis van Aalst zullen we in maart 2022 het pand met een dankbaar hart, maar ook met enige pijn in datzelfde hart verlaten. Maar wat we bewust niet willen verlaten is de open bijbelse spiritualiteit van 'gerechtigheid en vrede', die ons van bij de aanvang in 1976 heeft gedragen en voortgestuwd tot op vandaag. Zonder deze spirit(ualiteit) zouden we het met onze gemeenschap nooit zo lang hebben volgehouden.

Dat het vertrouwde huis in het Aalsters Begijnhof voor vele mensen, jong en oud, een thuis is geweest, is mogelijk geworden dankzij de concrete inzet van velen, die in onze gemeenschap bemoediging en inspiratie mochten vinden bij hun levenskeuzes, maar ook vertroosting wanneer hun levensdagen door omstandigheden soms zwaar om dragen waren.

Waarom hebben we nu deze moeilijke beslissing genomen?

We zijn de overheid dankbaar voor de subsidiëring van de lonen van ons personeel. Aan die overheidstegemoetkoming is op het einde van 2021 een einde gekomen. Anne kon gelukkig op pensioen en voor Vera werd een ontslagregeling uitgewerkt. Zonder dit personeel werd het onmogelijk om het huis permanent bemand te houden voor eventuele bezoekers. Daarenboven leek het ons ook sociaal onverantwoord om een dergelijk huis te immobiliseren voor afnemende activiteiten van Jebron en andere organisaties die sporadisch van onze infrastructuur dankbaar gebruik maakten. Daarom hebben we samen met de dekenij beslist om het huis te verlaten en vrij te geven.

Hoe willen we nu verdergaan zonder vaste stek?

We hebben voor de komende twee jaar een nieuw adres gevonden (Hogeweg 50 te 9320 Erembodegem), waarop de post kan toekomen en waar de samenkomsten van ons Dagelijks Bestuur zullen kunnen plaatshebben.

Onze vieringen (meestal twee per maand en op feestelijke momenten) kunnen we verder zetten in de Werfkapel aan de Sint-Annabrug. Voor de vormingsmomenten zoals het maandelijks bijbels leerhuis zijn we welkom in het huis van de dekenij, 'De Mantel van Sint-Maarten'.

En voor onze vaak sterke betrokkenheid bij maatschappelijke initiatieven in Aalst hebben we op de keper beschouwd geen huis nodig.

We kijken op dit moeilijk moment van loslaten en afscheid nemen van het vertrouwde huis dankbaar terug op de financiële steun die we in de loop van de jaren van vele mensen mochten ontvangen. Die bijdragen hebben onze evangelisch gedragen inzet mogelijk gemaakt, maar hebben ons ook in staat gesteld om van ons huis-in-de-stad een toffe en aangename plek te maken, niet alleen voor onszelf maar ook voor de verenigingen die er geregeld gebruik van maakten.

Hopelijk blijven jullie via andere wegen met ons verbonden:

- Jebron-Info bezorgt jullie ongeveer tweemaandelijks interessante artikelen en info over de activiteiten binnen Jebron
- en er zijn, zoals hierboven aangegeven, ook nog steeds de vieringen en als vorming het bijbels leerhuis, waarop jullie van harte welkom zijn.

We kijken hoopvol uit naar de toekomst.

Het Dagelijks Bestuur van Jebron

Binnenkort kan je Jebron vzw bereiken:

Jebron vzw

Website: www.jebbron.be

Mail: Jebron@jebbron.be

Postadres: Hogeweg 50, 9320 Erembodegem

Inhoud

- 02 Brief van het Dagelijks bestuur van Jebron
- 05 Winstbejag houdt ons gevangen in de pandemie
- 06 Armoedebaarometer kleurt rood – “Vlaanderen voert non-beleid”
- 08 Amnesty International: Israël is een apartheidsstaat
- 11 'Desmond Tutu leerde ons om ondanks alles naar schoonheid te kijken'
- 12 Korte reflecties van Jan Rolies op Facebook
- 18 De totalitaire fantasieën van Bart De Wever
- 20 Proefballon minister Diependaele (N-VA) voor privatisering sociaal woonbeleid is vals en laf
- 22 Afghanistan, of het recept van hoe je een land wurgt
Analyse - Georges Spriet
- 25. Waarom trekt Rusland net nu een rode lijn over Oekraïne?
Analyse - Lode Vanoost
- 32 AGENDA FEBRUARI – MAART – APRIL 2022

Gelezen in de Nieuwsbrief van CIMIC – januari 2022

“Als ik mijn katholiek-zijn bevestig enkel en alleen door alles wat islamitisch, joods, protestants, hindoeïstisch, boeddhistisch is te verloochenen, zal ik ten slotte ontdekken dat er niet veel overblijft om mij als katholiek te bevestigen, en zeker niet de adem van de Geest waarmee ik dit zou kunnen bevestigen.” Thomas Merton

Geert Dedecker op “Blue Monday

Het was op 17 januari 2022 'Blue Monday', en naar het schijnt zou dat de meest deprimerende dag van het jaar zijn... Hoogstwaarschijnlijk is dit alweer een uitvinding die vanuit Amerika naar ons is overgewaaid. Maar toch - wat doe je daar tegen in tijden van Covid en Omikron en al die andere vervelende beesten...? Een mens kan toch niet altijd negatief zijn en blijven?

Ik geef jullie dan ook graag deze tekst mee van Oosterhuis, als een 'extra-medicijn' voor vandaag:

‘Ik heb met mezelf afgesproken
een andere wereld dan deze
voor mogelijk te houden.
En ernaar te verlangen.
En dus mijn ogen en oren
te scherpen
voor de kleinste tekenen
van nieuw begin,
nieuw optimisme’

Zo spreekt de ENE, via Jezus onze broeder.

Ik heb je aangesproken bij je naam.

Ik heb je nodig.

Kom, Ik laat je niet alleen.

Ik heb je handen nodig

om anderen bij de hand te nemen en door het leven te dragen.

Ik heb je lippen nodig

om woorden van goedheid te spreken,

om het verhaal van mijn leven verder te vertellen.

Ik heb je ogen nodig
om anderen te laten kijken in het verrijzenislicht,
om te zien waar zij op elkaar zijn uitgekeken.

Ik heb je voeten nodig
om de eerste stap te zetten naar nieuwe hoop,
om met nieuwe moed naar de stad van de mens te gaan.

Ik heb je lichaam en je geest nodig
om allen lief te hebben die je zijn toevertrouwd,
om het lijden van je medemensen te helpen dragen.

Ik heb je nodig, mijn vriend(in),
om anderen vrij te maken van zichzelf
om hen te verlossen van alles wat hen bedrukt.

Kom dan,
ga op weg,
je bent gezonden
om het Rijk Gods zichtbaar en tastbaar te maken.

Winstbejag houdt ons gevangen in de pandemie

Els Hertogen, directeur 11.11.11 in Het Belang van Limburg 22/01/2022

Covax heeft een miljard coronavaccins aan lage-inkomenslanden geschonken. Het nieuws werd met triomfantelijke trots bekendgemaakt, maar de realiteit is ontvullend. Europa en big pharma gijzelen de wereld, en houden zo de pandemie in stand.

Afgelopen zaterdag was het zover: het vaccinatieprogramma Covax verdeelde sinds haar lancering 1 miljard dosissen in lage-inkomenslanden. Een belangrijke mijlpaal, die de organisatoren uitvoerig in de kijker zetten. Een belangrijke mijlpaal, zolang we niet verder kijken dan onze neus lang is. Want de oorspronkelijke ambitie werd ondertussen al gehalveerd.

Rijke landen hamsteren nog steeds enorme hoeveelheden vaccins en doneren met regelmaat van de klok dosissen die op het punt staan te vervallen. Zo blijft de enorme vaccinatiekloof in stand. Amper 5 procent van de bevolking in lage-inkomenslanden is volledig gevaccineerd, tegenover bijna 70 procent in rijkere landen. Meer dan 40 procent van de wereldbevolking heeft nog steeds geen enkele prik gekregen. Die afstand kan nochtans overbrugd worden. Via een waiver kunnen landen namelijk beslissen tot een tijdelijke opheffing van de patenten op vaccins. Zo'n vrijstelling werd in het verleden al meermaals toegepast om andere gezondheidscrisissen

aan te pakken. Ook nu ligt dit voorstel op tafel. Meer dan honderd landen en talloze wetenschappers uitten reeds hun steun. Ook minister voor Ontwikkelingssamenwerking Meryame Kitir (Vooruit) is voorstander, maar de regering volgt niet. Tot nu toe slagen de farmareuzen er dus in om hun patenten af te scherm. Via de Europese Commissie saboteren ze elke vorm van onderhandelingen over de patentvrijstelling. Ze blijven stokken in de wielen steken van een oplossing die mensenlevens kan redden. De farmalobby zegt dat een opheffing van patenten geen nut heeft. Het zou anderen aan kennis ontbreken om er iets mee te doen, een stelling die al meermaals werd ontkracht door wetenschappers en onderzoeksjournalisten. Talloze gevestigde bedrijven en instellingen staan klaar om uit de startblokken te schieten voor extra productie van vaccins. Toch herhalen de Pfizer's van de wereld gretig hun boodschap, het is fake news zonder schroom.

Het winstbejag van big pharma stort ons zo in een moreel dieptepunt. Elke minuut boeken farmareuzen Pfizer en Moderna samen maar liefst 65.000 dollar winst. 2021 bracht hen naar schatting 34 miljard dollar aan winst op. Met hun acties zorgen enkelingen ervoor dat we in tijden van een ongeziene pandemie slechts 51 procent van de wereldwijde productiecapaciteit gebruiken. Winst ten koste van oplossingen. Zo gijzelen Europa en big pharma lage-inkomenslanden. En ons land houdt de oogkleppen op. In theorie staat België open voor dialoog, in de praktijk wordt er niets gedaan. Mensenlevens gaan verloren, terwijl de oplossingen op tafel liggen. Hoelang pikken we dit nog?

Armoedebaarometer kleurt rood – “Vlaanderen voert non-beleid”

DeWereldMorgen 20 januari 2022

Armoede is in opmars in Vlaanderen, maar de politiek heeft nauwelijks aandacht voor het probleem. Dat is de voornaamste conclusie van de 14e Armoedebaarometer, die vandaag werd voorgesteld.

Steeds meer gezinnen moeten het met een leefloon stellen en steeds meer mensen moeten gaan aankloppen bij de voedselbanken. Vooral werklozen, huurders en een oudergezinnen hebben het moeilijk. De sterke stijging van energiefactuur en het tekort aan betaalbare woningen wegen zwaar door.

Tegelijk heeft de politiek minder aandacht voor armoedebestrijding en worden er middelen weggetrokken, stelt Decenniumdoelen – een koepelorganisatie van vakbonden, ziekenfondsen en armoedeorganisaties. Ze monitort armoede in België, en neemt jaarlijks het beleid onder de loep in de Armoedebaarometer.

Non-beleid

“Vandaag zwijgt de Vlaamse regering over armoede”, zegt Anne Van Lancker, voorzitter van Decenniumdoelen. Het probleem komt nauwelijks aan bod in de Vlaamse regeer- en

beleidsverklaringen, legt ze uit, en de armoededoelstellingen zijn “geruisloos” verdwenen. Daardoor handelt de Vlaamse regering niet langer op basis van meetbare objectieven.

“Dit non-beleid resulteert in het opwerpen van belemmeringen en hindernissen voor zowel mensen als organisaties, en in het culpabiliseren van mensen in moeilijkheden”, aldus Van Lancker. Federale maatregelen zoals de verhoging van de minimumuitkeringen en de minimumlonen juicht ze toe, “maar ook daar is nog veel werk aan de winkel”.

Armoedecijfers

Zo’n 10 procent van de Vlaamse bevolking leeft onder de armoedegrens, sinds 2007 kwam daar amper verandering in. De kinderarmoede daarentegen is wel gestegen sinds 2009, volgens Kind & Gezin.

Er zijn wel andere cijfers die iets vertellen over de armoede in Vlaanderen. Sinds 2015 is het aantal leefloners gestaag aan het stijgen tot de huidige piek van ongeveer 60.000 in Vlaanderen en 210.000 leefloongerechtigden in heel België.

Het aantal mensen dat aanklopt bij de Voedselbanken is ook al jaren aanhoudend aan het stijgen, van iets meer dan 100.000 in 2005 tot meer dan 175.000 in 2020, de meest recente cijfers.

Die aanhoudende stijging van het aantal leefloners en de cijfers van de Voedselbanken wijzen volgens het rapport op “een gebrek aan doortastend en degelijk beleid”.

Andere verontrustende indicatoren zijn de stijging van het aantal gezinnen waar niemand werkt en de langdurige werkloosheid. Ook de wachtlijst voor sociale woningen is in een jaar tijd aangegroeid met 15.000 kandidaat-huurders.

Corona

Volgens het rapport heeft de coronapandemie mensen in moeilijkheden dieper in de armoede geduwd. Wie in een precair statuut werkte, verloor in veel gevallen elke vorm van inkomen terwijl de midden- en hoge inkomens meer geld overhielden dan vóór de pandemie. Aangezien de cijfers op 2020 slaan, verwachten de onderzoekers dat dit effect zich zal doorzetten in 2021. “De steunmaatregelen zijn vooral terechtgekomen bij werkende mensen en bedrijven”, zegt Van Lancker. “Die steun was natuurlijk terecht, want als we dat niet hadden gedaan zat heel ons sociaal-economisch weefsel op zijn gat. Maar de mensen aan de onderkant, die het ook moeilijk hadden, zijn veel te weinig geholpen.”

De voorzitter hekelt het feit dat de Vlaamse regering er al jaren niet in slaagt om een coherent plan op tafel te leggen om armoede in Vlaanderen duurzaam aan te pakken. De voorbije jaren worden er zelfs maatregelen genomen die het moeilijker maken voor arme mensen. Zo besliste Vlaanderen in oktober om de kinderbijslag de komende jaren niet met 2 maar met 1 procent te indexereren, waardoor ze de komende jaren minder snel stijgt.

Ook de recente voorstellen omtrent sociale huisvesting getuigen volgens Van Lancker van “onkunde en onwil”. Viceminister-president Bart Somers (Open Vld) liet onlangs een ballonnetje op om mensen die werken na negen jaar uit de sociale woning te zetten. Bevoegd Matthias Diependaele wou een half miljard overheidsgeld doorsluizen naar de private huurmarkt voor de bouw van sociale woningen.

“Er is een Vlaanderen waar het goed gaat, en een Vlaanderen dat probeert te overleven”, zegt Van Lancker. Achter de cijfers van de Armoedebareometer gaan volgens haar honderdduizenden mensen schuil die het moeilijk hebben om rond te komen. “Vlaanderen kan niet meer zwijgen over armoede: concrete doelen en bijhorende budgetten zijn nodig. Want meer mensen en kinderen uit armoede halen is haalbaar en betaalbaar.”

Amnesty International: Israël is een apartheidsstaat

Lode Vanoost op DeWereldMorgen dinsdag 1 februari 2022

Na de Israëlische mensenrechtenorganisatie B'Tselem en Human Rights Watch komt nu ook Amnesty International met een vernietigend rapport waarin het regime van Israël over bezet Palestina en over de eigen interne Palestijnse minderheid als apartheid wordt veroordeeld. De Israëlische regering zette alle middelen in om het rapport als antisemitisch tegen te houden, tevergeefs.

In januari 2021 kwam de Israëlische mensenrechtenorganisatie B'Tselem als eerste met een rapport dat het volledige gebied van Israël en de bezette Palestijnse gebieden een 'apartheidsregime' noemt, "één geopolitieke arena die wordt bestuurd door één regering" (zie Israëlische organisatie voor de mensenrechten: "van de rivier tot de zee" is Israël één apartheidsstaat).

Drie maand later komt de VS-mensenrechtenorganisatie Human Rights Watch tot een gelijkaardige vaststelling. "De Israëlische politiek ten opzichte van de Palestijnen komt neer op een apartheidsbewind. Israël onderdrukt de Palestijnen, ongeacht of ze in de Palestijnse gebieden of in Israël zelf wonen" (zie Human Rights Watch: "Israël voert apartheid tegenover de Palestijnen").

Een jaar na het eerste rapport van B'Tselem komt nu ook mensenrechtenorganisatie Amnesty International met een eigen onderzoek. De organisatie draait er niet om heen.

"De Israëlische overheden moeten ter verantwoording worden geroepen voor het begaan van de misdaad van apartheid tegen Palestijnen. Het omstandig rapport Israel's apartheid against Palestinians: cruel system of domination and crime against humanity telt 280 pagina's.

Het rapport legt de reikwijdte en de methodologie van het onderzoek uit, geeft een korte historische tijdlijn, legt de definitie uit van apartheid in het internationaal recht. Vervolgens gaat het rapport dieper in op de onderdelen van het systeem van apartheid:

de intentie om Palestijnen en Joodse Israëli's als aparte rassen te behandelen

de fragmentatie van de bezette Palestijnse gebieden in kleine territoria zonder degelijke onderlinge verbinding, zonder de mogelijkheid van een normaal beheer

de segregatie op vlak van burgerlijke rechten, nationaliteit, inperking van de bewegingsvrijheid door middel van roadblocks, militaire wetten

de onteigening van gronden en woonsten op basis van discriminerende wetten en rechtspraak het ontzeggen van economische en sociale rechten door het inperken van eigen economische activiteit met arbitraire maatregelen, verhinderen van openbare diensten...

Daarna volgt een lange reeks van concrete daden die de mensenrechten van de Palestijnen schenden:

de gedwongen transfer van gevangengenomen Palestijnen in de bezette gebieden naar gevangenissen in Israël

het routineus van administratieve aanhouding zonder tijdslimiet, zonder procesvoering en het systematisch gebruik van psychologische en fysieke foltertechnieken tijdens deze gevangenschap

de weigering om dodelijke aanslagen ernstig te onderzoeken of te ontkennen

de aanhouding en gevangenhouding van minderjarigen zonder de specifieke kinderrechten te eerbiedigen.

Amnesty formuleert tenslotte een reeks juridische politieke, economische, sociale maatregelen.

Op de laatste pagina van het rapport van Amnesty zijn bevindingen samen:

“Sinds zijn oprichting in 1948 heeft Israël een beleid gevoerd van inplanting en onderhoud van Joodse demografische hegemonie and maximalisering van zijn controle over land ten voordele van joodse Israëli's, terwijl de rechten van Palestijnen worden ingeperkt en Palestijnse vluchtelingen worden verhinderd om terug te keren naar hun huizen. In 1967 heeft Israël dit beleid uitgebreid naar de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrip, die ze sindsdien bezet houdt.”

Afbraak van een Palestijnse woning in Oost-Jeruzalem op 21 augustus 2019. In 2019 liet de Israëlische bezetter meer dan 140 huizen afbreken, het hoogste aantal sinds 2004. Tegelijk neemt het aantal erkende koloniale nederzettingen in Oost-Jeruzalem exponentieel toe.

“Amnesty International heeft de intentie van Israël onderzocht om een systeem te creëren en in stand te houden van onderdrukking en overheersing van de Palestijnen en heeft de sleutelcomponenten van dit beleid geanalyseerd:

territoriale fragmentering

stelen van land en eigendom

ontkenning van economische en sociale rechten.”

“De organisatie komt tot het besluit dat dit systeem neerkomt op apartheid. Amnesty heeft tevens onwettelijke daden vastgesteld begaan door Israël tegen Palestijnen met de bedoeling dit systeem in stand te houden, waaronder transfers onder dwang, administratieve aanhouding en foltering, illegale moorden, ontzeggen van basisrechten en vrijheid van vervolging. “

“De organisatie komt tot het besluit dat dergelijke daden deel zijn van een systematische en wijdverspreide aanval tegen de Palestijnse bevolking en neerkomen op de misdaad tegen de mensheid van apartheid.”

“Israël moet dit wreedaardig systeem ontmantelen en de internationale gemeenschap moet het land onder druk zetten om dat te doen. Al degenen met jurisdictie over de misdaden begaan om dit systeem in stand te houden moeten ze onderzoeken.”

De propaganda kan de feiten niet meer aan

De Israëlische regering heeft reeds gereageerd nog voor de officiële persvoorstelling van het rapport. Minister van Buitenlandse Zaken Yair Lapid noemt het rapport ‘misleidend’, een echo van ‘de leugens van terroristische organisaties’, ‘vals, vooringenomen en antisemitisch. Dit rapport zou volgens de regering van Israël de veiligheid van Joden in de hele wereld in gevaar brengen.

Volgens de minister is Amnesty ‘niet langer een respectabele mensenrechtenorganisatie, maar alleen maar een zoveelste radicale organisatie, die propaganda spuit zonder eerst de feiten ernstig te onderzoeken.

Meer en meer ziet het apartheidsregime in Israël zich gedwongen om alleen nog het machtsargument te hanteren van steun bij regeringen in de VS en de EU, terwijl de civiele maatschappij verder afhaakt. De huidige regering van Israël had eerder al aangekondigd een nieuw propaganda-offensief in te zullen zetten. Dat zal na dit derde rapport meer dan nodig zijn. Meer en meer ziet Israël zich voor de onmogelijkheid geplaatst om de feiten nog te ontkennen. De stelling dat kritiek op Israël gelijkstaat met antisemitisme brengt bovendien de strijd tegen echt antisemitisme in gevaar, zoals onder meer talrijke Joodse intellectuelen in Israël zelf en in de wereld stellen.

De stelling dat de staat Israël zou staan voor alle Joden ter wereld klopt zowel cijfermatig als inhoudelijk niet. Van de ongeveer 16 miljoen Joden wereldwijd woont ongeveer 5,7 miljoen Joden in Israël. Naast deze Joden wonen in Israël zelf ook ongeveer 23 procent niet-Joden, in hoofdzaak Palestijnse Arabieren, naast kleine christelijke minderheden Tsjerkessen, Armeniërs en Druzen.

Het Israëliisch leger vertegenwoordigt zelfs niet eens alle Joodse Israëli's. Talrijke Joodse activisten en organisaties in Israël klagen de wandaden en oorlogsmisdrijven van het Israëliisch bezettingsleger in de Palestijnse gebieden en de apartheid in Israël aan, zoals Ilan Pappé, Gideon Levy, Amira Hass, Uri Avnery, voormalig luchtmachtpiloot Yonatan Shapira, Jeff Halper van het Israeli Committee Against House Demolitions (ICAHD), de beweging van voormalige soldaten Breaking the Silence, de hierboven al vermelde mensenrechtenorganisatie B'tselem ('in naam van God') die reeds 30 jaar de schendingen van de mensenrechten door het Israëliisch bezettingsleger inventariseren, het magazine +972 (972 is de internationale telefooncode van Israël) en de jonge Joodse Israëli's die weigeren hun militaire dienstplicht te vervullen in de bezette gebieden. In de Israëliische krant Haaretz komen regelmatig Joods-Israëliische stemmen aan bod die de bezetting van de Palestijnse gebieden, de blokkade van Gaza en de apartheid in Israël aanklagen.

Op 17 juli 2018 namen tientallen Joodse organisaties wereldwijd reeds eenzelfde standpunt in dat kritiek op het beleid van de regering in Israël géén antisemitisme is (zie Joodse organisaties: kritiek op Israël is geen antisemitisme). Talrijke Joods-Amerikaanse persoonlijkheden zoals Norman Finkelstein en Noam Chomsky veroordelen reeds tientallen jaren de bezetting en kolonisatie van Palestina.

Wat zou u doen... als u Palestina was?

Een van de vaste wat-zou-u-dan-doen-argumenten is telkens weer het recht op verdediging dat Israël zou hebben. Dat recht geldt echter nooit voor de Palestijnse bevolking. Het volstaat hier de Joods-Amerikaanse filosoof Noam Chomsky uit 2004 te citeren in de documentaire *Peace, Propaganda and the Promised Land*: "Wanneer Israël zoals nu in de bezette gebieden beweert dat het zich moet verdedigen, dan verdedigen ze zich in de zin dat ieder militaire bezetter zich moet verdedigen tegen de bevolking die ze aan het verpletteren is".

Personen en organisaties die misdaden van het Israëliische bezettingsleger aanklagen 'haters van Israël' noemen blijft een vast ingrediënt van de argumenten van de regering in Israël. Het is een bizar voorrecht dat alleen landen als de VS en Israël opeisen. Deze website publiceert bijvoorbeeld regelmatig zeer kritische artikels over de politiek in Frankrijk, toch is niemand zo gek om de auteurs of deze website 'haters van Frankrijk' te noemen.

Met dit rapport komt de apartheid in Israël en Palestina nog niet ten einde, maar het wordt voor iedereen met de dag duidelijker dat Israël uiteindelijk nog kan krijgen op zijn brute overmacht, die als het er echt op aan komt alleen van de VS komt. De EU-regeringen volgen de VS hierin nog steeds slaafs, maar die aanhorigheid is louter opportuun. Zowel in de VS als in de EU heeft Israël al lang de steun van de bevolking verloren.

Uiteindelijk kan Israël alleen nog rekenen op de mainstream media die de illusie van neutraliteit tussen twee gelijkwaardige opponenten ('het conflict in het Midden-Oosten', het 'wederzijds geweld', 'slachtoffers aan beide zijden') in stand blijven houden tegen beter weten in.

De strijd is nog niet voorbij, maar het schip vaart wel degelijk in de juiste richting.

'Desmond Tutu leerde ons om ondanks alles naar schoonheid te kijken'

Jonathan Holslag (Knack 5 januari 2022)

'Hoe hebben we oog voor wat mooi is in een vaak hardvochtige wereld?', vraagt Jonathan Holslag (VUB) zich af wanneer hij terugdenkt aan de woorden van de pas overleden aartsbisschop.

'God kan bogen op een wonderbaarlijke schepping. Alleen heeft hij zijn mensen niet meteen begunstigd met het vermogen stil te staan bij de schoonheid ervan.' Het zijn woorden van Desmond Tutu, de grote verzoener van Zuid-Afrika. Ik heb monseigneur Tutu eenmaal kort mogen ontmoeten. We hadden het toen over Europa en humanisme. Maar vooral dat zinnetje heb ik vlak na het gesprek als een bezetene in mijn notitieboek gekrabbeld, als was het een waardevolle vluchtige openbaring.

Desmond Tutu had gelijk. Toen ik me voornam deze column aan hem te wijden, dacht ik eerst te schrijven over hoe in zijn moederland nauwelijks nog sprake is van verzoening, dat het racisme er een hoge vlucht neemt en bederf het hele overheidsapparaat aantast. Maar de kerkvader zou me hebben terechtgewezen. Kijk naar buiten, zou hij met pretoogjes hebben gesuggereerd, zie hoe mooi de wereld is en schrijf daar bij de aanvang van het nieuwe jaar wat over. Maar hoe hebben we oog voor wat mooi is in een vaak hardvochtige wereld?

Het vermogen om schoonheid te zien, lijkt mij te beginnen met rust. Die rust is er vaak niet meer. De grens tussen werk en vrije tijd vervaagt. Er is misschien meer vrije tijd dan in het verleden, maar ze wordt steeds meer een permanente, nerveuze overgangszone. Wellicht moeten we onze vrije tijd toch weer wat beter afbakenen, en ervoor zorgen dat hij niet alsnog wordt ingepalmd door die oneindige ruis van e-mails, WhatsApp en schermshuiverij. Misschien moesten we het eens wat vaker laten om de laptop alsnog open te klappen in de trein naar huis, en in plaats daarvan door het venster turen, naar de achtertuintjes die voorbijtrekken als een lange vaudeville der menselijke vindingrijkheid, of, iets dichterlijker, de bruine kiekendief die laag over de kiemende wintertarwe glijdt.

De natuur is wellicht de meest genereuze bron van schoonheid, al was het maar omdat ze met haar plukken struikgewas en boomzomen de hardheid van de menselijke ingrepen soms wat verzacht, en elke pluk op zijn beurt een microkosmos van leven vormt. Terwijl miljardairs fortuinen neertellen voor een ruimtereis is ook nabij de natuur eindeloos mooi en betoverend: de mezen aan de vetbollen, de jagende wolken aan de einder, de lijster die onverwacht in een winters park zijn lied aanheft, of gewoon hoe het eigen lichaam zich als een mirakel herstelt na ziekte. Eigenlijk zouden we elke dag onze zintuigen moeten openzetten voor de natuur. Het kost niets.

Muziek bestaat in bijna dezelfde kosteloze overdaad. Een zender als Klara is een uitnodiging om te ontdekken, maar voor hetzelfde geld ook de Toots Sessies op televisie. Je hoeft er je huis niet eens voor uit. Maar waarom doen we dat niet vaker? Na het werk, de studie, de kinderen: gewoon een halfuurtje radio, met, wie weet, die ontdekking die doet verlangen naar meer: een concert, een album.

Schoonheid schuilt ook in de menselijke contacten. Hier is het oppassen dat we de pure menselijke contacten niet laten verdringen door bedrijven die groot geld willen verdienen aan surrogaatcontacten, vluchtige digitale vergaderingen, digitale pronkplaatsen als Facebook. Soms is het gewoon heerlijk om onbevangen over koetjes en kalfjes te palaveren, een lange wandeling te maken met een bekende of met je kinderen bezig te zijn. Vaak lijkt de hele wereld

haar neergang te hebben ingezet, maar zelfs dan blijven kinderen hun energieke opmars voortzetten.

Desmond Tutu zou hier de schoonheid van het goede aan hebben toegevoegd. We vervloeken gemakkelijk onze misstanden en onze strapatsen, maar erkennen slechts schoorvoetend dingen die we goed doen. Goed doen vereist geen heldendaden. Goedheid schuilt in kleine zaken: na een helse dag toch nog even met je naasten bezig zijn, die moeilijke patiënt in het ziekenhuis die je uiteindelijk toch hebt laten glimlachen, die klant wiens dossier je toch tot een goed einde hebt weten te brengen, die vrouw met haar kinderwagen die je even verder hielp. Ubuntu, klinkt dat in het Bantu, het geluk van elk doorheen het geluk van anderen.

Korte reflecties van Jan Rolies op Facebook

Waarvan lig ik wakker ? Jij wakker ? In 2021 ?

Slapen , inslapen en doorslapen voor velen een probleem , zonder de hulp van een borrel of een ander middeltje .

In de nacht nestelen zorgen zich in onze hoofden . Echte zorgen , soms gepieker over hersenspinsels . Wat gaat die denken ? Mocht ik dat wel doen en zeggen ? ... jullie bekend .

Waar lig ik wakker van ?

- dat mijn huisgenoten in deze coronatijden van besmettingen gespaard zouden worden . Ben ik voorzichtig geweest door meer dan zij naar buiten te gaan ?

-de beelden van trekkende migranten . Kan het anders ? Hoe ? Hard en hart ?

- Ben ik een religieus atheïst geworden ? Wat is het christelijk verhaal ? Wat is daar ooit in Palestina met een zekere Jezus gebeurd ?

- beelden uit de nieuwsprogramma's . Nu heb ik tijd om de draaiende wereld op te volgen .

- is mijn karakter aan het veranderen ? Leeftijd ? Corona ? Waarom sneller geïrriteerd ?

Ongeduldiger ?

- hoe zal mijn einde zijn ? Waar ? In welke omstandigheden ? Ik hoor veel verhalen over het levenseinde van vrienden bij Okra .

- heb ik gezond geleefd ? Draag ik nu de gevolgen van heftig en gulzig leven ?

-hoe lang ga ik nog actief kunnen zijn als vrijwilliger ?

- de mentale knopen en conflicten bij jongeren en senioren . De hulpvragen die aan de oppervlakte komen . De beperkte en de lage waardering van de sector van de geestelijke volksgezondheid . Wat maakt mensen psychisch ziek ? Wat is met de mens gebeurd de laatste decennia ? Het leven in WZC .

Vermoeid val ik dan toch in slaap . Het zal wel goed komen , alles vraagt tijd .

Vader zei altijd : kinderen zijn traag gewas . Politieke , sociale veranderingen vragen veel tijd , geduld en overleg .

Maar inslapen lukt met mooie herinneringen aan vroeger en nu : verliefdheden , ontmoetingen , reizen , ongepland en onverwacht geluk , een blik en glimlach , een succesje , waarderingen .

Rustig de dag neerleggen .

Morgen met open blik verder leven , openstaan voor verrassingen en niet vergeten You never walk alone . Praten helpt !
Rustige nachten en heerlijk slapen in 2022.

Tijd staat niet stil .

Zij , 91j. , alleenwonend , stond haar vensterdorpels af te borstelen . Een klapke . Jij zijt , ik ken je , Jan . Hoe is het ? De tijd gaat snel , weeral een jaar voorbij . Ik ben verbaasd want ik verwacht een klagen over de trage tijd . De uren die duren .

Een beetje verder woont iemand die haar man verloren heeft einde 2020 . Even aanbellen voor een drempelgroet . En ? De tijd . Ik zou de wijzers willen vooruit zetten . Zo traag . Die lange avonden en nachten . Ga ik er door geraken ?

Kinderen willen groot worden . Het duurt zo lang voor hen .

Morgen 1-1-2022. Nieuwjaar . Een nieuw jaar ? Een nieuwe cyclus begint . Een onderbreking , maar maandag business as usual . Echt een nieuw begin ? Neen , begin van de vijfde golf .

De pandemie gaat door , zoals wij . Voor senioren is de tijd een probleem . Een krimpemde tijd , te snel of te traag .

Voor de ene is het leven voltooid , anderen lijden onder tijdsgebrek . Ik zou nog zoveel willen doen , ik ben nog niet klaar . De goesting is er nog .

De stoïcijn denkt : nuchter blijven . Is wat is , komt wat komt . Niemand is meester van de tijd . Ons lijf is ons lot .

De gelovige vertrouwt zich toe aan de Naam , God met ons , de God van de uittocht, in de overtuiging dat niemand uit Gods hand zal vallen .

Jongeren hun leven is expansief : uitbouw van een loopbaan , een huis , een gezin . Zijn plek vinden in de wereld . De tijd is een bondgenoot : de tijd zal veel brengen . Ze hebben tijd , veel tijd .

De senior zijn tijds krediet neemt af , de klok tikt . Daarom hebben actieve senioren nog meer dan vroeger tijd tekort .

Wij wensen elkaar een gelukkig en gezond nieuwjaar .

Gelukkig : je moet een beetje geluk hebben . Uit ervaring weten we wat dat betekent .

Gezond : gezondheid is niet te maken . Gezondheid hangt van veel factoren af , niet alleen van beweging en sober eten .

Rest ons te omarmen wat ons toe- valt .

Alleen een trouwe liefde en enkele goede vriendschappen geven ons vleugels van vertrouwen voor het nieuwe jaar .

Meedraaien in deze wereld ?

Tijdens een vergadering zegt zij : ik wil niet meedraaien in deze wereld . Ik ben hierover niet beschaamd , ik zeg het .

Ze is geëngageerd in het vrijwilligerswerk , maar heeft geen PC en andere apparaten .

Ze wil niet op de molen van de moderniteit , van deze tijd .

Waarom ? Uit schrik voor de vrijheid , de grotere keuzevrijheid ? Vanwaar die afkeer ? Is ze consequent ? In alles anti-modern ? Wijst ze bepaalde technologie af of alleen de nieuwe moraal ? Het individualisme ? De seksuele tolerantie ? Stoort haar het ' ongelooft ' of de religieuze onverschilligheid ?

De senioren hebben heel wat veranderingen meegemaakt .

Moesten mijn ouders nu terugkeren , ze zouden kijken , hoort je zeggen . Inderdaad . Sommigen draaien mee , andere bieden weerstand . Geen verandering zonder verlies . Bij een verhuis kan niet alles meenemen worden , weten senioren . Het verleden kan een ballast zijn . Zou je terug naar vroeger willen ? Nooit , zeggen velen . Het was een hard leven. Die goede oude tijd , zwijgt erover . We genieten nu van meer vrijheid en meer comfort . Ik probeer ook inzicht te krijgen in wat ons overkomt . Er is meer welvaart , er zijn meer mogelijkheden , er is meer tolerantie . De prijs is keuzestress , het oude achterlaten en het nieuwe adopteren . In de diepte zijn we ook veranderd . De beleving van tijd , ruimte , lichamelijke , de kosmos is anders geworden . Dit betekent dat wij andere mensen geworden zijn . De nieuwe tijd is de tijd van de uittocht : uittocht uit de kerken , uit de religie , uit het menselijk opzicht , uit de geslotenheid van het dorp , uit de vrees voor zonde en hel , ... Blindelings meedraaien ? Neen . Sapere aude , schreef Kant . Durf na te denken , wees kritisch ten opzichte van al het geschrijf en gepraat , maar ook ten opzichte van de beelden tsunami . Wat is waar en weg is fake ? De wereld draait . Stap nu en dan af en durf te denken .

Wat houdt je bezig ?

In SenNet lees ik een artikel over de top 10 van zaken die ons bezig houden . Waar liggen mijn lotgenoten van wakker ? En ikzelf ? Nieuwsgierig lees ik het artikel :

Gezondheid

Relaties

De (lokale) gemeenschap

Eten

Routine

Respect

Fysieke activiteit

Comfort

Financiële zekerheid

Onafhankelijkheid .

In deze top 10 kan ik me herkennen . Ja , zo is het .

Misschien zou ik de volgorde wijzigen en met de tijd veranderen ook de bezorgdheden.

Nadenkend zou ik ook noteren

-Zorgen over de reacties bij de erfenis . Verdeeldheid ?

- in welke wereld gaan de kleinkinderen leven ?

- hoe gaan de laatste weken en dagen zijn ?

- zal ik een echt zorg- thuis vinden ?

- welke ziekte wordt mijn lot ? Dementie ?

- ga ik alleen achterblijven ?

Mensen denken erover na , piekeren , praten erover met elkaar .

Een wijsgeer meende dat mensen zich zorgen maken over dingen die nooit gaan gebeuren.

In dit geval is het anders .

We komen op de wereld en moeten eraf , zeiden de mensen vroeger . In welke omstandigheden zal dit gebeuren , is terecht een zorg. Daarom zorgplanning .

Maak je ook jouw lijstje als moment van inkeer ?

Godsschaamte ?

Jarenlang werden mensen gestigmatiseerd omdat ze gelovig waren . Geloof was synoniem met ouderwets , naïef , antiwetenschappelijk , conservatief , klerikaal , anti vooruitgang , ... kortom iets waarvoor mensen zich moesten schamen . Vandaar godsschaamte .

Dit is aan het veranderen . Zie de coming out van Kristien Hemmerechts . God is in the air of beter het ietsisme : er moet iets zijn . Het moge de kosmos zijn , een oerenergie , de natuur , het al , een oerbron , ...

Platte atheïsten (Erik Meganck) zijn er nog maar zij zijn nu de gelovigen : geloof in de wetenschappelijke waarheid . Buiten de wetenschappelijke werkelijkheid is er niets . De werkelijkheid gereduceerd tot wetenschappelijke modellen .

Het eert de mens te erkennen dat hij niet veel weet . Tegenover de wil tot kennis en macht , staat de ontvankelijkheid en de openheid voor wat ons overstijgt , in de eerste plaats het leven en het gelaat ven mensen . Zijn Naam blijft circuleren in de taal , in een nooit eindigend gesprek van niet weten en niet zwijgen .

Hoe is zijn naam ?

Stilte .

Waarom zijn de mensen ongelukkig ?

In het westen gaat de filosofie meestal over de vragen rond kennis . Ooit was het anders . In het oosten was de vraag : waarom zijn mensen ongelukkig ? Waaraan lijden mensen ? Hoe minder lijden ? Daarover sprak Boeddha en andere wijzen . Ook de oude Griekse en Romeinse filosofen dachten na over hoe te leven .

Mensen lijden onder hun verlangens en passies , hun emoties , hun ambities , onder hun grenzen . Hoe (verder) leven met een groot verlies ?

Hoe (over) leven met ongelukken , na een scheiding ? Na een faillissement ? In een doldraaiende wereld ? Tijdens een pandemie ?

Op onze dagen stellen mensen deze vragen terug . Nu het geloof voor velen niet meer een zinkader en een moraal levert , keren mensen terug naar oude bronnen van wijsheid . Een beeld van Boeddha in de huiskamer inspireert velen . Naast psychotherapeuten , zoeken onder het leven lijdende mensen bij coaches ' verlichting ' van hun rugzak . Help mij leven !

Hoe gelukkig , vrij en sereen leven ?

De antwoorden zijn steeds dezelfde : matigheid (in het zoeken ven genot) , zelfkennis , zijn emoties kanaliseren en

beheersen , leven in het nu , zijn lot omarmen , verbinding maken met zijn dieper ik en de kosmos , mededogen met lijdenden.

Eenvoudige vragen en eenvoudige antwoorden

Het is je gegund .

In de top-5 van de mooiste Vlaamse woorden staat goesting . Misschien staat gunnen ook in de top . Ik zou het graag zien.

Iemand iets gunnen

Ik gun je dat succes

Ik gun je die benoeming

Ik gun je die reis

Ik gun je die verliefdheid

...

Je bent zo goed gezind ? Ja , ik heb geluk gehad met de verkoop van ons huis . Fijn , ik gun het je .

Ouders gunnen het leven aan hun kinderen , gaan hen helpen hun weg in het leven te vinden . Kinderen moeten hun vader of moeder de vreugde van een nieuwe vriendschap gunnen . ‘

Wat krijgt hij nu , den oude zot ? ‘ Zie ze profiteren van het leven !

Gunnen komt van onnen , jonnen .

Waarom is gunnen zo een mooi positief woord , omdat het tegenovergestelde de afgunst is , het niet gunnen .

Het is niet gemakkelijk , als je ouder wordt , je kinderen hun open bloeiend leven te gunnen .

Moeders worden afgunstig op hun dochters die beginnen te stralen en te behagen aan de jongens . Zonder afgunst hen zien leven, zien dat ze andere wegen volgen , dat zij vrijer in het leven staan dan zij ooit waren en hen dat gunnen en hen daarin zelfs ondersteunen , is een opdracht .

De kern van afgunst in algemene zin , is denken dat jij ook recht hebt op het succes van de andere . Waarom hij/ zij en ik niet ? Is hij meer dan ik ? Verdien ik dat ook niet ?

In deze tijd waarin rivaliteit , competitie en concurrentie gestimuleerd worden , is het niet evident een gunnend mens te worden .

In een tolerante maatschappij gunnen de burgers elkaar dat ze anders zijn in levensstijl en visies .

Afgunst verdeelt , gunnen sticht vrede .

Een vrij mens is een mens die de afgunst voorbij is .

Eindejaar , nieuwjaarswensen .

Ik gun je een aangenaam en gezond jaar , een gunstig jaar , een jaar vol gunsten . Samen

Is er leven in de polis mogelijk zonder journalisten ?

Wat zouden we zijn zonder journalisten ? Hoe zouden we weten wat er in de Wetstraat of in Washington gebeurd zonder betrouwbare infokanalen ? Journalisten bemiddelen tussen politiek / samenleving en de burgers .

Dictaturen kenmerken zich door de manipulatie van feiten , door het scheppen van een eigen ‘ houten ‘ taal . Woordvoerders zijn de spreekbuis van de macht , buikspreekers . Aan de journalist om de spreekballons te doorprikken , verduidelijkingen te vragen , de politici te confronteren met zichzelf .

Elk jaar worden tientallen journalisten als getuigen van een pijnlijke waarheid gedood of opgesloten . Luizen in de pels van de macht . De politiek heeft last met journalisten die op hun vel zitten . Zoals Guy Beart zong : Le premier qui dit la vérité , doit être exécuté .

In veel landen bepalen de regering en de partij wat waar is . Ook in democratieën is waarheidsvinding niet evident . Transparantie is een wijkende horizon . Politici schuwen het licht , elimineren waarheidsonthullers en propageren hun waarheidsversies .

Hiertegen in verzet gaan , vraagt moed , vrijmoedigheid . Journalisten worden daardoor martelaren en getuigen van de waarheid .

De politici hebben macht over het woord , maar ook de economische en financiële werelden scheppen hun waarheid . Nieuws is een product en is business . Persmagnaten staan in dienst van hun bondgenoten en belangen .

Daarom was de toekenning van de Nobelprijs voor de vrede 2021 aan 2 journalisten een gedurfd signaal aan de wereld van de macht .

Waakzaamheid is geboden opdat de persvrijheid behouden blijft .

Waar geen persvrijheid is , wandelt het volk in duisternis , in een wolk van leugens , in de mist , verleid en misleid .

Persvrijheid houdt de maatschappij open . We mogen niet klagen over onze pers . Terzake , de Afspraak , Pano brengen veel aan het licht wat in de mist bleef en brengen verduidelijkingen , met andere woorden politiek en economisch handelen worden onthuld en geduid .

Van geluk en verlies .

Een verhaal over leven met geluk en verlies . Een verhaal over jou , over ons , over Elckerlyck
Alle mensen leven in tussentijden , tussen verleden en toekomst , in een vloeibaar nu , tussen hechting en onthechting , tussen eenwording en verlies . Diepe en intense momenten van geluk wisselen af met afronden van verdriet en eenzaamheid .

Geboren worden is het daglicht zien , de dag en ontdekking dat er niet-ikken zijn , anderen .
Opgroeien in een warm nest , geborgen en veilig . Een ideaal uitgangspunt , maar niet gegarandeerd . Geboren worden is ook in het leven geworpen worden . Verwekt in een roes ?
Een groot moment is de tocht naar het kot , de studies , vrij , experimenteren met ontmoetingen , dromen van later .

De eerste verliefdheid , de definitieve geboorte van een man , een vrouw . De keuze van een partner , het samenwonen , het eerste kind . De zoon werd man , minnaar , vader . De dochter , vrouw , minnares , partner en moeder .

Kinderen gaan de deur uit .

De terugtrekking uit het professionele leven nadert .

Een nieuwe fase in het leven begint . Grootouderschap .

Naar een leven met een Zwitserleven gevoel , zoals de pub belooft ?

Ziekte en verlies doen hun intrede . Het lichaam verslijt , het leven krimpt , de geest ver-mist.

Het verlies van de partner is een grote breuk .

De geboorte van een kleinkind sterkt het geloof dat het leven nog goed is . Elk levensdag is een geschenk

Het leven in de zijlijn is een feit . Verenigingen brengen senioren samen die daar een boost krijgen om het leven te blijven omarmen. Nieuwe vriendschappen ontluiken . Ook in de winter kan het lente worden .

De lente kwam toen jij kwam , in de winter was dat .

Van expansief , veroverend leven naar inkeer , verstillig , de overgave aan het Zijn .

Dancing me to the end of love (Leonard Cohen) .

Veel valt weg , blijft de liefde .

Wie geleefd , creatief geweest is en bemind heeft , kan afscheid nemen .

Maar niet met goesting , maar omdat het moest .

(Dit stukje schreef ik met in gedachte iemand die recent verlies en de leegte kende en diep geluk)

De totalitaire fantasieën van Bart De Wever

Annelien de Dijn

Hoogleraar politieke geschiedenis (Universiteit van Utrecht). Auteur van *Vrijheid*. Een woelige geschiedenis (Alfabet Uitgevers).

De Standaard van zaterdag 15 januari 2022

Onze individuele vrijheid is niet in gevaar, het geschiedenislesje van historicus Bart De Wever zit vol gaten, schrijft Annelien de Dijn. Zijn betoog past in een perverse strategie van (radicaal-)rechts.

Op 4 januari werd Jeff Hoeyberghs veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien maanden. In een lezing voor de rechtse studentenclub KVHV zette hij aan tot discriminatie, haat en geweld tegen vrouwen. Zo vergeleek Hoeyberghs vrouwen met koeien en -poneerde hij dat ze van nature dom en lui zijn. Ze zouden ook het best voor hun veertiende ontmaagd worden. ('Al wat nog rond hun 20-21 maagd was, leert het nooit nog'.) Ook individuele vrouwen werden geïsoleerd. Hoeyberghs spoorde zijn publiek aan om een klasgenootje van zijn zoon na school op te wachten en te mishandelen.

Seksismewet weer in centrum politieke debat

Logisch dus, zou je denken, dat -deze haatprediker veroordeeld wordt. Maar zo ziet N-VA-voorzitter Bart De Wever het niet. In zijn opiniestuk klaagt hij de veroordeling van Hoeyberghs aan als een gerechtelijke dwaling (DS 10 januari). De Wever is het -ermee eens dat Hoeyberghs een antipathiek man is, en dat zijn uitlatingen 'vulgair' en 'seksistisch' zijn. Maar zijn veroordeling en de straf die hem werd opgelegd, zijn een gevolg van 'slechte wetten' en juridische activisme ('rechters die het onder onze neus wrijven door die slechte wetten voluntaristisch toe te passen'). Sterker, de zaak-Hoeyberghs – net zoals die van Bart De Pauw enkele maanden eerder – toont volgens De Wever aan hoe wankel de rechtsstaat is geworden. Daarmee zou in België de individuele vrijheid ernstig onder druk staan. Het spookbeeld van Orwells 1984 – een staat die zelfs onze innerlijke gedachten wil controleren, komt alsmat dichterbij, waarschuwt De Wever.

'Vrijheid is zoveel meer dan altijd je eigen zin doen'

Welvarende elite

Het lijkt misschien wat overdreven om dergelijke conclusies te verbinden aan de veroordeling van een controversiële figuur als Hoeyberghs. Maar volgens De Wever is die zaak een symptoom van een groter probleem: de ondergang van de vooroorlogse nachtwakersstaat en de opkomst van een activistische 'aansprakenstaat'. Aanvankelijk bood de Belgische Staat krachtvolle bescherming van de individuele vrijheid, legt De Wever uit, dankzij de uiterst 'vooruitstrevende' grondwet die in 1831 werd ingevoerd. (Voor een Vlaams-nationalist is Bart De Wever verrassend positief over de vroege Belgische Staat. Maar dit ter-zijde.) De nachtwakersstaat moest in de loop van de 20ste eeuw evenwel -wijken voor een 'steeds uitdijende welvaartsstaat', 'waarin de overheid een aanwezige actor werd in vrijwel elk aspect van ons bestaan.' Dat leidde, zo stelt

De Wever, tot het ontstaan van de 'aansprakenstaat', die -gelijkheid – onder meer die tussen mannen en vrouwen – tot elke prijs wil -afdwingen en zo de individuele vrijheid steeds meer uit het oog verliest.

Het idee dat de 19de-eeuwse staat meer individuele vrijheid bood dan de onze is van de pot gerukt

Dat klinkt heel alarmerend. Maar het geschiedenislesje van De Wever zit vol gaten. De vrijheid van de 19de-eeuwse staat was beperkt tot een heel kleine groep: de rijke, mannelijke burgerij. Vrijheid van meningsuiting, bijvoorbeeld, kreeg in 1831 inderdaad een prominente plaats in de grondwet. Maar tegelijk werd het dagbladzegel behouden dat kranten erg duur maakte. De drukpers draaide dus-alleen voor de welvarende elite. Ook nadat het dagbladzegel was afgeschaft, bleef het recht van arbeiders om zich te mengen in het publieke debat beperkt. Niet alleen werd hen tot 1893 het stemrecht ontzegd, strenge wetten die de -'samen-spanning' van arbeiders strafbaar maakten, beknotten ook hun -demon-stratie- en stakingsrecht tot in het interbellum.

'Een contrarevolutionair die de revolutie predikt'

Ook de individuele vrijheid van -andere groepen werd op allerlei -manieren ingeperkt. Gehuwde vrouwen waren tot 1958 wettelijk gezien volledig onderworpen aan hun echt-genoot. Zo mochten ze alleen een -beroep uitoefenen met zijn toestemming. In de intieme sfeer oefende de overheid eveneens sterke controle uit over vrouwen. Abortus en anticonceptie waren verboden. Op overspel door gehuwde vrouwen stond een gevangenisstraf van 3 maanden tot 2 jaar. (Mannen kwamen ervan af met een geldboete, en dan nog alleen als ze gingen samenwonen met hun concubine.) Homoseksualiteit was in het 19de-eeuwse België niet expliciet verboden, maar homomannen liepen het gevaar tot gevangenisstraffen te worden veroordeeld voor openbare zedenschennis. Vanaf de jaren 30 -werden mannen met homoseksuele neigingen soms zelfs gecastreerd.

Pim Fortuyn

Het idee dat de 19de-eeuwse staat meer individuele vrijheid bood dan de onze is dus compleet van de pot -gerukt. Zowel toen als vandaag zijn er duidelijk grenzen aan de vrijheid – al verschilt de aard van die grenzen fundamenteel. Daar waar de vooroorlogse staat de bezittende klasse en het -patriarchaat in bescherming nam, probeert de overheid vandaag juist kwetsbare groepen te verdedigen. Die verschuiving is niet aan een onwillige bevolking opgedrongen door de politiek correcte elite, zoals conservatieven ons graag willen doen geloven. Wel is die van onderop bevochten. Doorheen de 19de en 20ste eeuw hebben gemarginaliseerde groepen een lange strijd gevoerd om de overheid meer responsief te maken tegenover hun noden en belangen – een -gevecht waarbij de uitbreiding van het stemrecht in 1893, 1918 en 1948 een cruciale rol speelde.

Als historicus weet De Wever dat natuurlijk allemaal wel. Maar het punt van zijn verhaal is niet om iets zinnigs te zeggen over de geschiedenis van België. Wel moeten we de fantasieën van De Wever over de nakende komst van het totalitarisme begrijpen als onderdeel van een beproefde strategie. Sinds 2000 werpen conservatieve en radicaal-rechtse politici zich steeds vaker op als de enige betrouwbare verdedigers van de vrijheid. Die strategie werd voor het eerst ingezet door Pim Fortuyn en is ondertussen overgenomen door alle partijen aan de (radicaal-)rechtse kant van het -politieke spectrum.

Politici zoals Geert Wilders, Thierry Baudet en Dries van Langenhove – en nu dus ook Bart De Wever – presenteren zich sindsdien stevast als -taboedoorbrekende verdedigers van de uitingenvrijheid. En met succes: die aanpak heeft een enorme boost gegeven aan radicaal-rechts. Uit onderzoek blijkt dat radicaal-rechtse politici in de Lage Landen al jaren veel meer media-aandacht krijgen dan je zou verwachten op basis van hun kiezersaantallen, ongetwijfeld omdat veel journalisten bang zijn anders te worden weggezet als onderdeel van het onderdrukkende establishment.

Het is dus hoog tijd dat we die strategie ontmaskeren als de perverse verdraaiing van de werkelijkheid die ze is. Het idee dat antidiscriminatie-wetten een aanslag zijn op de vrijheid, is absurd. Door Hoeyberghs te verbieden aan te zetten tot haat en geweld tegen vrouwen gaat niets waardevols verloren. Wel ziet onze democratisch verkozen overheid er op deze manier op toe dat de verspreiding van misogynie – een mensbeeld dat in België jaarlijks tientallen dodelijke slacht-offers maakt – aan banden wordt gelegd. Antidiscriminatie-wetten zijn niet iets wat politiek correcte elites of activistische rechters aan ons opdringen, maar wel onderdeel van een lang historisch proces dat vrijheid heeft veranderd van het privilege van een kleine, elitaire groep tot het recht van alle burgers – of ze nu man of vrouw zijn, rijk of arm, heteroseksueel of homoseksueel, en burgers met of zonder migratieachtergrond.

VERVOLG OP VOORGAAND ARTIKEL: VAN HETZELFDE RECHTS-LIBERALE LAKEN EEN BROEK

Proefballon minister Diependaele (N-VA) voor privatisering sociaal woonbeleid is vals en laf

DeWereldMorgen 14 januari 2022

Met zijn voorstel om 500 miljoen euro overheidsgeld voor sociale woningbouw aan de privé-sector cadeau te doen, laat Vlaams minister van Begroting, Financiën en Wonen Matthias Diependaele (N-VA) een ideologische proefballon op. Hij wil testen hoe de andere partijen reageren op dit sluike voorproefje van de privatisering van het sociaal overheidsbeleid. De dingen bij hun echte naam noemen durft hij (nog) niet.

Volgens Vlaams minister Matthias Diependaele krijgt hij de middelen bestemd voor de ondersteuning van sociale huisvestingsmaatschappijen 'niet besteed'. Daar zouden allerlei redenen voor zijn.

Sommige gemeentes zien liever het soort gezinnen die sociale woningen aanvragen niet verschijnen op hun lijsten van het kiesregister. De sociale huisvestingsmaatschappijen zouden teveel eigen projecten opzetten in plaats van te huren op de privé-markt. Ze doen als gevolg te weinig beroep op de middelen die de Vlaamse overheid ter beschikking stelt. Voor wie dergelijke argumenten op zichzelf bekijkt los van een meer algemene context lijkt het aannemelijk.

Achter elk 'waarom' zit altijd een volgend 'waarom'. Waarom redeneren bepaalde gemeentes zo? Waarom werken bepaalde sociale huisvestingsmaatschappijen zo? Dan blijkt dat het vooral

gaat over gemeentes waar de N-VA, partij van de minister, in coalities met Open VLD en/of CD&V, deelneemt aan een bestuursmeerderheid. Hetzelfde geldt voor de raden van bestuur van sociale huisvestingsmaatschappijen.

Deze laatste organisaties worden door jarenlange besparingen al langer gedreven naar een meer 'marktgerichte' commerciële aanpak. Ook hier weer gebeurt dat onder druk van de N-VA in samenspraak met de partijen die de Vlaamse regeringscoalitie vormen.

De minister krijgt daarvoor kritiek van de eigen coalitiepartners in de Vlaamse regering. Open VLD en CD&V doen alsof dit voorstel een afwijking zou zijn van het tot dan gevoerde beleid. Dat is niet zo. Zij hebben de voorbije jaren mee vorm gegeven aan dit beleid.

Het zou kunnen dat de minister dit voorstel heeft gelanceerd zonder overleg met coalitiepartners Open VLD en CD&V, maar dat is twijfelachtig. Dit is een proefballon die wordt opgelaten om te testen hoe groot de weerstand zal zijn in eigen rangen en in de maatschappij in het algemeen.

Wie het concept van ministeriële verantwoordelijkheid ernstig neemt – wat minder en minder een evidentie is – moet consequent de minister zelf aanvallen. In tijden van strenge besparingen stellen dat de eigen voorziene begroting niet uitbesteed geraakt, komt neer op onkunde. Oorzaken zoeken bij problemen op andere niveau's (die vanuit dezelfde ideologische logica werden veroorzaakt) is niet zozeer een bewijs van incompetentie, het is vooral vals en laf.

Dit gaat voor minister Diependaele over iets heel anders. Zijn 'falend' sociaal woonbeleid is géén gevolg van onkunde, het is een bewuste strategie. De echte doelstelling is privatisering van het sociale woonbeleid. Wie voor deze materie 'privatisering' zegt, bedoelt in feite 'afschaffing', een einde aan de verantwoordelijkheid van de overheid voor het huisvesten van gezinnen die niet rondkomen om een woonst te huren of te verwerven op de privé-markt.

Diependaele heeft blijkbaar de Amerikaans filosoof Noam Chomsky gelezen: 'Dit is de standaardtechniek van privatisering: desinvesteer, verzeker dat de dingen niet werken, de mensen worden boos, geef het over aan het privé-kapitaal'.

Diependaele heeft blijkbaar de Amerikaans filosoof Noam Chomsky gelezen: 'Dit is de standaardtechniek van privatisering: desinvesteer, verzeker dat de dingen niet werken, de mensen worden boos, geef het over aan het privé-kapitaal'.

Dit is een zoveelste poging van de N-VA om haar maatschappelijke visie door te drukken. In die visie passen geen sociale taken voor de overheid. Dit is geld van de belastingbetalers dat cadeau wordt gegeven aan privé-investeerders die met deze middelen van extra-winsten verzekerd worden, winsten die ze in geen geval zullen delen met zij die hen het geld hebben gegeven.

"Ik krijg het niet besteed" is Orwelliaans voor "Ik wil dat geld niet besteden". Dit voorstel van de minister is vals, want hij verzwijgt de verantwoordelijkheid van zijn eigen partij in het veroorzaken van de problemen die maken dat zijn geld 'niet besteed' raakt.

Bovendien is zijn voorstel laf, want hij durft niet eens openlijk de echte beweegredenen achter zijn initiatief te vernoemen. Hij durft het niet aan om de slachtoffers van zijn privatiseringsbeleid in de ogen te kijken en hen vlakaf te zeggen: "Trek uw plan".

Een sociaal woonbeleid heeft belangrijke positieve sociaal-economische effecten. Eerst en vooral omdat de overheid zijn sociale woningen niet zelf bouwt, maar ze laat bouwen door privé-bouwbedrijven. Dat schept werkgelegenheid. Gezinnen worden niet aan hun lot overgelaten om onbewoonbare panden te huren van huisjesmelkers. Woonzekerheid geeft stabiliteit zodat

gezinnen hun inkomen kunnen besteden aan voeding, onderwijs, consumptie. Sociaal wonen biedt zekerheid en maakt mensen sterker en assertiever. Zo kunnen ze opkomen voor hun rechten als burger.

Sociaal woonbeleid herverdeelt de opbrengsten over de bevolking. Een anti-sociaal beleid herverdeelt ook, naar boven. En dat is de echte bedoeling.

Waarom de N-VA er tegen is ondanks de onmiskenbare economische en emancipatorische voordelen? Diependaele is hier tegen omdat sociaal woonbeleid die effecten heeft. Dit is niet de economie die hij wil. Sociaal woonbeleid herverdeelt de opbrengsten over de bevolking. Een anti-sociaal beleid herverdeelt ook, naar boven. En dat is de echte bedoeling. Meer voor ons, minder voor hen.

Het fenomeen is al langer bekend. Gezinnen die onvoldoende middelen hebben krijgen geen hypotheek voor de aankoop van een woning. Zij betalen levenslang huur voor slechte woningen. Het kafkaïaanse gevolg is dat ze uiteindelijk veel meer hebben betaald dan een middenklassegezin met een hypotheek van 20 jaar (voor een veel betere woning). Dat is blijkbaar wel OK voor Diependaele.

Deze proefballon gaat over veel meer dan 500 miljoen euro. Dit gaat ook over de afbraak van het Vlaams openbaar vervoer door De Lijn, over het 'falende' armoedebeleid, over de onwil om armoede te erkennen als een maatschappelijk probleem. Deze minster wil af van het idee dat er zoiets zou bestaan als een recht op wonen voor iedereen, een recht op mobiliteit, een recht op waardig leven.

Diependaele en zijn partij, de N-VA, kunnen dit echter alleen maar omdat de andere partijen in de Vlaamse regering dat toelaten. Zij zijn even verantwoordelijk voor deze schandalige aanval op de menselijke solidariteit in al zijn vormen, waarvan sociale woningbouw er slechts één is.

Analyse - Georges Spriet . Afghanistan, of het recept van hoe je een land wurgt

DeWereldMorgen dinsdag 14 december 2021

Na twintig jaar bezetting heeft de VS Afghanistan als een grote puinhoop achtergelaten. Vandaag houdt het Westen dit land ook nog eens in een wurggreep, zagezegd omwille van de mensenrechten en de houding t.o.v. de vrouwen. In feite gaat het om een cynisch geopolitiek spel op de rug van een totaal verarmde en uitgehongerde bevolking.

Veertig jaar oorlog doet iets met een land en zijn bevolking. In juli 2021 stelde Oxfam in haar 'Honger rapport' dat er nu 155 miljoen mensen in de wereld honger lijden, zo'n 20 miljoen meer dan het jaar ervoor. Twee derden van deze mensen lijden honger omwille van oorlog. In Afghanistan, zo zegt het rapport, gaat het om 13,2 miljoen mensen of 42 procent van de bevolking. Daardoor staat dit land derde op de wereldranglijst van meest voedselonzekere landen. Juli 2021, dit was vóór de terugtrekking van de Westerse troepen.

Na 20 jaar Amerikaanse 'hulp' stond Afghanistan nog steeds op de 169ste plaats in de VN Development Index. De VS gaven over de jaren heen 149 miljard dollar uit aan 'wederopbouw' van Afghanistan. Dit geld heeft geen significante verbetering van het leven van de overgrote

meerderheid van de Afghanen opgeleverd, noch enige ontwikkeling van de basisinfrastructuur. Een groot deel ervan is verdwenen door corruptie bij alle actoren, lokale en buitenlandse.

20 jaar Amerikaanse 'hulp' heeft geen significante verbetering van het leven van de overgrote meerderheid van de Afghanen opgeleverd, noch enige ontwikkeling van de basisinfrastructuur. Afghanistan vormt ook het voorbeeld bij uitstek van hoe conflict, klimaatontwrichting en de coronapandemie de hongersituatie hebben verslecht. Een tweede coronagolf en opflakkerend geweld bij de terugtrekking van de VS-troepen hadden als resultaat dat vele handelszaken en ateliers kapot gingen, de informele tewerkstelling verschrompelde.

De toestand is des te dramatischer door het massaal aantal intern verplaatste personen en een sterke daling in de financiële overdrachten van gemigreerde Afghanen. Daar kwamen dan nog uitzonderlijke droogtes bij die de lokale landbouwproductie fel deden krimpen, met inflatie tot gevolg.

Sancties

De terugtrekking van de NAVO-troepen hield in dat alle officiële buitenlandse hulp en ontwikkelingsfondsen werden afgesneden. Zoals gezegd verdween een groot deel ervan door corruptie, maar het was wel goed voor zowat 80% van het regeringsbudget. Het maakte de voornaamste steun uit voor de economie die in 20 jaar Amerikaanse bezetting nooit enige industriële ontwikkeling kende.

Erger nog voor de plaatselijke situatie en bevolking was het instellen van Westerse sancties tegen de talibanregering. De VS bevroor zowat 9,5 miljard dollar aan Afghaanse activa, het IMF sloot de toegang tot noodfondsen. Net als de Wereldbank die de fondsen afsneed waarop het Afghaans gezondheidssysteem draait. Ngo's kunnen hun personeel niet meer betalen.

Ontwikkelingshulp was onder de bezetting van de VS goed voor zowat 80% van het regeringsbudget.

Het Wereldvoedselprogramma zei begin november dat het aantal mensen in honger maar blijft aangroeien. De recentste schattingen gaan over meer dan de helft van de Afghaanse bevolking. Het BNP per hoofd van de bevolking zou november 2021 met 100 dollar zijn gezakt naar 350 dollar.

Volgens het vluchtelingenagentschap van de VN (UNHCR) zijn er tussen januari en september 2021 665.000 interne vluchtelingen bijgekomen. Die komen dus bovenop de 2,9 miljoen Afghanen die hun huis al waren ontvlucht en ergens anders in het land een onderkomen zochten. In de buurlanden Iran en Pakistan staan 2,2 miljoen vluchtelingen uit Afghanistan geregistreerd.

Hulp

Het Westen wil de taliban volledig isoleren, legt de Afghaanse staat financieel lam, knijpt de economie dood. Maar men opent wel humanitaire hulplijnen. De VS kondigde eind oktober 144 miljoen dollar extra fondsen aan (boven op het bestaande budget van 330 miljoen dollar) die via de internationale humanitaire organisaties zullen worden gekanaliseerd: UNHCR (VN-Vluchtelingenorganisatie), UNICEF, IOM (Internationale Organisatie voor Migratie), WHO (Wereldgezondheidsorganisatie). Deze hulp is bedoeld voor zo'n 18 miljoen kwetsbare Afghanen in de regio, met inbegrip van de Afghaanse vluchtelingen in de buurlanden, aldus Washington.

Het Westen wil de taliban volledig isoleren, legt de Afghaanse staat financieel lam, knijpt de economie dood, maar opent wel humanitaire hulplijnen.

Ook de Europese Unie schrijft 1 miljard euro in om "een grote humanitaire en socio-economische instorting te vermijden". In dit totaal zit er 350 miljoen die al was toegezegd, en 250 miljoen extra voor Afghanistan zelf, de rest zal naar de buurlanden gaan om vluchtelingen op te vangen. Bij de hulp vanwege de EU speelt op de achtergrond wellicht de vrees mee dat

een totaal economisch failliet een nieuwe massale 'vluchtelingengolf' zou veroorzaken, waarvan een gedeelte richting Europa zou komen.

Centrale vraag bij dit hele hulpaanbod is hoeveel er effectief bij de lokale bevolking zal terechtkomen in en buiten de steden in het binnenland. Daar zijn de noden bijzonder hoog.

Rusland en China kondigden aan te willen samenwerken om van Afghanistan een stabiel land te maken. Ze verwerpen de sancties en de invalshoek van de mensenrechten van de Westerse wereld. Beijing en Moskou stemden in de Veiligheidsraad tegen het aanstellen van een VN-rapporteur voor mensenrechten in Afghanistan.

De Brown University (Rhode Island, USA) rekende dat de kostprijs voor 20 jaar oorlog in Afghanistan oploopt tot 2000 miljard dollar, inclusief intresten op leningen, assistentie aan veteranen, en uitgaven in Pakistan. De Europese bondgenoten gaven ook tientallen miljarden uit aan hun militaire operaties. Deze cijfers doen de toezeggingen voor humanitaire hulp wel erg verbleken.

Cynische geopolitiek

Is deze sanctiepolitiek tegen het nieuwe regime in Afghanistan gewoon wraak voor de schandelijke politieke nederlaag die het militair overontwikkelde Westen moest incasseren? Twintig jaar oorlog, honderdduizenden doden en opnieuw dezelfde groep aan de macht die het Westen met de militaire interventie wenste uit te schakelen?

Dat het overgrote deel van de Afghaanse bevolking echt in een hongersituatie terechtkomt door de bevroeringsmaatregelen, heeft kennelijk geen 'mensenrechten'-gehalte.

De regering Biden blijft scherp focussen op de inspanningen voor 'counter terrorism', en dat houdt nu eenmaal het bevroeren van fondsen in. Deze politiek wordt ingegeven door de aandacht voor mensenrechten in Afghanistan en de houding van de taliban tegenover vrouwen, klinkt het in Washington. Dat het overgrote deel van de Afghaanse bevolking echt in een hongersituatie terechtkomt door deze bevroeringsmaatregelen, heeft kennelijk geen 'mensenrechten'-gehalte.

Of moet deze houding andere bezorgdheden camoufleren?

Met de terugtrekking vreesden heel wat Amerikaanse strategen dat de VS teveel ruimte zouden laten voor Chinese expansie. Geopolitiek is nooit ver weg in Washington. Het is inderdaad zo dat de taliban nu hopen dat 'hun betrouwbare vriend' China hun 'belangrijkste partner' wordt, en dat Afghanistan opgenomen wordt in de 'zijderoute'-plannen van Beijing.

Afghanistan heeft een rijke ondergrond aan 'zeldzame metalen' (rare earth) en bezit de grootste lithiumreserves in de wereld. De exploitatie ervan zou de prijs voor batterijproductie kunnen doen dalen, wat een godsgeschenk zou zijn voor de Chinese productie van elektrische auto's.

De VS zijn erop uit om het China moeilijker te maken om direct te kunnen profiteren van de nieuwe situatie in de regio.

Nog een bedenking. Hoe groot is mijn cynisme bij de volgende gedachtegang? De VS zijn erop uit om het China moeilijker te maken om direct te kunnen profiteren van de nieuwe situatie in de regio. Is het dan niet interessant om de prijs voor China te willen opdrijven door de Afghaanse economie te wurgen, door een land achter te laten dat failliet is, diep aan de grond zit, met een bevolking in uiterste nood? Waar in deze benadering bescherming van 'mensenrechten' dan al niet voor zou moeten dienen.

Analyse - Lode Vanoost

Waarom trekt Rusland net nu een rode lijn over Oekraïne?

DeWereldMorgen donderdag 9 december 2021

De Koude Oorlog lijkt helemaal terug. Wat in ieder geval volledig gelijk loopt met de toenmalige periode is de beate slaafsheid waarmee mainstream media copy-paste-gewijs persmededelingen en verklaringen van de NAVO en van de VS-regering overnemen, zonder de minste schijn van enige beperkte milde kritische bedenkingen. Context, achtergrond, en standpunten van de andere zijde ontbreken volledig.

Alle vooroordelen – om niet te zeggen racisme – tegen de malafide ‘Russen’ en hun notoire president Vladimir Poetin zijn terug van nooit weg geweest. Om deze analyse te starten, eerste enkele alinea’s over wat dit artikel niet zal bekijken.

Waar dit niet over gaat

Dit artikel analyseert niet de interne aard van het politieke systeem noch de democratische kwaliteiten (of eerder het gebrek eraan) van de Russische maatschappij. Daar valt heel wat over te zeggen. Zo is er het feit dat verkiezingen nauwelijks een echte keuze laten aan de Russische burger. De Russische commerciële media zwaaien de lof van Poetin en zijn partij. Dat hebben ze gemeen met alle commerciële media waar ook ter wereld: wie aan de macht is, is goed, zo eenvoudig is dat.

Andere politieke partijen bieden amper een schijn van ander beleid. Afwezigheid van echte politieke keuzes, commercialisering van kiescampagnes, demonisering van kandidaten die het status quo in vraag stellen, ... Kortom, Rusland heeft wel wat gelijklopende kenmerken met de VS.

Alexei Navalny is de meest bekende maar allesbehalve enige politieke dissident in de gevangenis. Over de mishandeling van politieke dissidenten heeft Rusland dus geen recht van spreken, wanneer het de VS bekritiseert voor wantoestanden in VS-gevangenissen, voor de manier waarop klokkenluiders er worden aangepakt of voor de hardnekkigheid waarmee de VS Julian Assange en WikiLeaks criminaliseren, omdat hij VS-oorlogsmisdaden heeft uitgebracht. Rusland kan zich beter schamen over de eigen oorlogsmisdaden op plaatsen als Syrië en Tsjetsjenië.

Dit artikel gaat dus ook niet over wantoestanden in Russische gevangenissen en strafkampen, die qua wreedheid evenmin moeten onderdoen voor de gevangenissen aan de andere kant van de wereld. Rusland heeft wel één puntje voor op de VS. Hier worden sinds 2 augustus 1996 geen doodstraffen meer uitgevoerd.

Rusland is daarentegen niet zo commercieel ingesteld om over de eigen maatschappelijke wantoestanden goed gemaakte series te maken zoals de VS doen met o.a. Prison Break, Orange is the New Black, Oz of Breaking Bad (een serie die in Europa niet kan bestaan omdat kankerpatiënten hier geen financieel bankroet moeten riskeren voor een medische behandeling).

Oekraïne daarentegen

Deze analyse gaat daarentegen wel dieper in op het buitenlands en defensiebeleid van Rusland. Is Rusland inderdaad van plan om Oekraïne binnen te vallen en daarmee het risico te lopen op een totale oorlog (en eventueel nog erger, een alles en iedereen vernietigende kernwapenoorlog)?

Afgaand op wat NAVO-woordvoerders en leden van de VS-regering daarover zeggen, ziet het er inderdaad naar uit dat Rusland dergelijke plannen heeft. Over één ding zijn vriend en vijand van

Rusland het eens. Er is wel degelijk een recente grote troepenconcentratie gaande in de grensregio met Oekraïne.

Enkel Oekraïne en Wit-Rusland blijven nog over tussen Rusland en de NAVO-troepen.

Wanneer je die troepenconcentratie in volledig isolement bekijkt van alles wat er rond gebeurt, kan je alleen maar tot de conclusie komen dat er wel degelijk voor een inval mag gevreesd worden. Die redenering is om meerdere redenen fout, eerst en vooral omdat dergelijke zaken altijd gebeuren in een ruimere context.

Verre van hier te pleiten voor een omdraaiing van het westers discours dat eenvoudig samengevat kan worden als 'wij, de goeden, zij de slechten'. Waar de media altijd al de grootste moeite mee hebben – ook in andere zaken zoals de klimaatstrijd – is nuance, context, omstandigheden. Wie wil zoeken naar een uitweg heeft daarentegen empathische berichtgeving nodig, wat niet moet verstaan worden als partij kiezen voor het grote gelijk van deze of gene kant.

Een bezorgde burger die op zoek gaat naar mogelijke vreedzame oplossingen via diplomatieke onderhandelingen blijft qua informatie bij dit alles volledig op zijn honger zitten. Om te begrijpen wat er echt gebeurt, is daarentegen enig inzicht in de drijfveren van het Russische buitenlands en defensiebeleid nodig. Inzicht betekent daarom nog niet instemming.

Eerlijke media zouden de standpunten van de NAVO en de VS plaatsen tegenover die van Rusland, waarbij lezers, luisteraars, of kijkers zelf kunnen uitmaken wie, wat, waar geloofwaardig overkomt. Het westers standpunt over Oekraïne kan iedereen ruim vinden in de mainstream. Daar hoeft hier geen ruimte aan besteed te worden.

Volledig afwezig is het Russische standpunt. Er staan wel commentaren in de kranten over 'hoe Rusland hier over denkt', maar die zijn selectief en gefilterd vanuit een bij voorbaat vastgelegde keuze voor het eigen gelijk.

Hoe kijkt Rusland tegen de wereld aan?

Laat ons eerst en vooral kijken waar Rusland staat qua machtsverhoudingen tegenover de vroegere Sovjet-Unie en hoe daarentegen de EU, de NAVO en de VS sinds het einde van de eerste Koude Oorlog geëvolueerd zijn.

In 1957, tijdens de hoogdagen van de Koude Oorlog omvatte de EU (toen nog de EEG) 6 landen, met een oppervlakte van 1.169.000 km² en 168 miljoen inwoners. In 2021 bestaat de EU uit 27 landen (waaronder alle landen van het voormalige Oostblok + de drie Baltische staten die daarvoor deel uitmaakten van de Sovjet-Unie). De EU beslaat 4.379.000 km² en telt 506 miljoen inwoners.

In 1957 maakten 15 landen deel uit van de Sovjet-Unie en had de Unie een oppervlakte van 22.402.000 km² en 203 miljoen inwoners. In 1991 komt Rusland alleen te staan en behoudt een oppervlakte van 17.098.000 km² met 149 miljoen inwoners. In 2013 heeft Rusland na een zware demografische terugval onder president Jeltsin terug 144 miljoen inwoners, waar in 2014 met de annexatie van de Krim nog 2 miljoen inwoners bijkwamen.

Samengevat, vandaag heeft Rusland nog 76 procent over van de oppervlakte van de Sovjet-Unie en 72 procent van de toenmalige bevolking. Niet bepaald een palmares van wereldveroveraars in spe.

Van president Poetin wordt regelmatig beweerd dat hij het uiteenvallen van de Sovjet-Unie een 'geostrategische catastrofe' noemde. Wat hij echt zei, was heel wat genuanceerder.

De 'catastrofe' die hij citeerde was daarentegen het feit dat miljoenen Russen door het uiteenvallen van de Sovjet-Unie plots minderheden waren geworden in 14 nieuwe staten.

Een deel van die nieuwe discriminatie heeft plaats binnen de EU, in Letland, Estland en Litouwen, waar de schending van de rechten van ongeveer 1 miljoen etnisch Russische EU-burgers door de EU ongemoeid wordt gelaten.

Gebroken beloftes

In 1989 heeft toenmalig Sovjet-leider Michail Gorbatsjov met president Bush senior de hereniging van Oost-Duitsland met West-Duitsland onderhandeld. Daarenboven was hij bereid eenzijdig de Russische troepen uit Oost-Duitsland terug te trekken in ruil voor de belofte van de NAVO om achter de voormalige grens met West-Duitsland te blijven en achter de grenzen van de voormalige Oostbloklanden.

De voormalige Oostbloklanden konden met andere woorden lid worden van de EU, maar niet van de NAVO. In 1991 veegde president Clinton deze garantie voor de veiligheid van Rusland van tafel, werden de voormalige Oostbloklanden lid van de NAVO en werden NAVO-troepen geïnstalleerd in voormalig Oost-Duitsland.

Rusland werd ondertussen verlamd door een diepe economische recessie, veroorzaakt door de liberalisering van de economie, de leegroef van alle staatsinstellingen door de nieuwe oligarchen en de verpaupering van de gewone bevolking, die zijn sociale bescherming en zijn gegarandeerde prijzen voor voeding en energie kwijt was. President Jeltsin volgde nauwgezet de adviezen van het IMF met de gekende 'Latijns-Amerikaanse' gevolgen.

De kentering kwam er pas onder Jeltsin's opvolger, Vladimir Poetin. Die past weliswaar nog steeds een neoliberal model toe, maar met sociale correcties en vooral: hij sloot de economie af van buitenlandse overnames. Zijn bewind berust op een compact met de eigen oligarchie die bepaalt dat de elite zich kan verrijken à volonté maar volledig buiten de politiek moet blijven. Oligarchen die wel politieke ambities hebben worden door hem keihard aangepakt.

Sindsdien scheidden nog slechts twee landen Rusland van de NAVO: Wit-Rusland en Oekraïne. In Letland en Litouwen staan NAVO-troepen aan de Russische grens (in feite in Polen en Litouwen ook, rond de Russische enclave Kaliningrad aan de Oostzee).

Het regime van Aleksandr Loekasjenko is bekend. In tegenstelling tot wat hier meestal wordt beweerd is hij geen goede maatjes met Poetin. Hun samengaan is louter opportunistisch, voor dezelfde veiligheidsbelangen (veiligheid wel te verstaan voor zijn regime, niet voor zijn bevolking).

Een voorgeschiedenis die er toe doet

Oekraïne is complexer. Bij het uiteenvallen van de Sovjet-Unie werden twee akkoorden gesloten. Het eerste was de verwijdering van alle kernwapens uit Oekraïne (met het aantal daar opgestelde Sovjet-kernwapens was de Sovjetstaat toen virtueel de derde grootste kernmacht ter wereld).

Daarnaast werd een bilateraal verdrag gesloten in 1997 dat de zeemachtbasis van Sebastopol overhevelde naar de Russische vloot en het Russisch als eerste taal behield in de overheidsinstellingen van de Krim. De huurovereenkomst voor de basis voorziet een jaarlijkse betaling van 97 miljoen dollar aan Oekraïne. Ze geldt nog tot 2042, maar wordt niet meer betaald sedert de annexatie van de Krim in 2014.

Tevens kreeg de Krim eigen federale deelstaatbevoegdheden (goed vergelijkbaar met het Belgische federale model), een verkozen parlement en een regionale regering, wat de andere Oekraïense provincies niet hebben. Het verdrag liet ook toe dat Rusland permanent 25.000 soldaten kazerneerde op het schiereiland.

Toen Poetin de Krim tijdens het Maidan-conflict militair bezette hoefde hij met andere woorden geen soldaten naar de Krim te zenden. Die waren er immers reeds aanwezig. Dat belette niet dat de berichtgeving het hier had over het 'zenden van Russische troepen' door Poetin.

Kort na de Maidan-protesten nam het nieuwe regime in Kiev een aantal beslissingen met verstreckende gevolgen die tot vandaag doorwerken. De regering besliste de politieke instellingen van de Krim te ontbinden en er het Russisch als eerste voertaal te verbieden. In de rest van het land werd Oekraïens de enig nog toegelaten taal in het onderwijs en in de overheidsdiensten.

Adviseurs van de EU wisten de Oekraïense regering te overtuigen dat dit 'geen verstandige zet' was, waarna de regering in Kiev alsnog de maatregel introk, maar de escalerende tegenreacties van wederzijdse tegenmaatregelen waren ondertussen reeds uit de hand gelopen. Met dit advies ging de EU toen trouwens in tegen de VS die deze maatregel wel hadden toegejuicht als 'een triomf voor de democratie'.

Het verzet van de etnisch Russische minderheid in Oekraïne (hier weergegeven als 'pro-Russisch') werd pas gewelddadig na slachtpartijen in Odessa en in de Donbass door extreemrechtse Oekraïens-nationalistische doodseskaders. Vrij snel kreeg dat etnisch Russisch verzet steun en training van al even rechtsextremistische huurlingen uit Rusland.

De rest is bekend. Rusland annexeerde de Krim. Het oude industriebekken van de zuidoostelijke provincies Donetsk en Loehansk (Donbass), die overwegend etnisch-Russisch zijn, scheurde zich af en is sindsdien een bevroren conflict met sporadische opflakkingen.

Verstandige keuzes van de EU?

De EU en de VS steunden bij de Maidan-opstanden onmiddellijk een 'pro-EU-oligarch' als hun presidentskandidaat. Nauwelijks twee jaar eerder was Petro Poroshenko nog minister van handel (2012) en minister van buitenlandse zaken (2009-2010) onder 'pro-Russisch' president Janoekovitsj.

Poroshenko was samen met hem in 1997 medeoprichter van hun Partij van de Regio's, die tussen 2006 en 2014 de grootste partij van Oekraïne was en waarmee Janoekovitsj in 2010 de presidentsverkiezingen won, mét steun van Poroshenko en mét de goedkeuring van de EU, die deze verkiezingen toen fair en transparant verklaarde.

Poroshenko is net als alle andere Oekraïense oligarchen immens rijk geworden met grootschalige corruptie en spotgoedkope overname van overheidsbedrijven na de desintegratie van de Sovjet-Unie, tijdens de eerste jaren van de onafhankelijkheid van Oekraïne.

Op geen enkel ogenblik werd hij sinds zijn verkiezing tot president van Oekraïne in de EU en de VS op dat verleden aangesproken. Hij werd dé man die Oekraïne deel zou maken van de EU en de NAVO en de corruptie zou beëindigen – nadat hij jarenlang mee aan de vetpotten had gezeten en voluit de Russische kaart had getrokken.

Vijf jaar later bleek daar niets van verwezenlijkt. Meer nog, een resem corruptieschandalen in eigen rangen waren zijn deel en hij verloor zijn kansen op een tweede mandaat. Onlogisch was dat povere resultaat niet, politici hebben nu eenmaal niet de neiging zichzelf te gaan beschuldigen van misdrijven.

Zijn opvolger, huidig president Volodymyr Zelensky, is een populist zonder reëel politiek programma. Hij werd verkozen op een golf van politieke apathie en diep wantrouwen tegen de traditionele corrupte machthebbers.

Hij was bekend als acteur in een komische tv-soap, waar hij de rol van president had. Zijn gebrek aan politieke ervaring en aan enig sociaal-economisch programma combineerde hij echter wel met een belofte om vrede te sluiten met Rusland. Daar is hij sindsdien allesbehalve in geslaagd. In 2008 liet de NAVO (in feite de VS, want intern waren de Europese lidstaten buiten de voormalige Oostbloklanden er niet voor te vinden) weten dat Georgië en Oekraïne zouden worden aanvaard als kandidaat-lidstaten. President Poetin liet onmiddellijk weten dat dit voor

hem een rode lijn was. Hij zou zich nooit neerleggen bij een overname van de zeemachtsbasis van Sebastopol in de Krim.

Enig ruimtelijk perspectief

Die basis is de enige permanent ijsvrije zeemachtbasis van Rusland. Die ligt bovendien in de Zwarte Zee, met een beperkte toegang tot de rest van de wereld door de nauwe doorgang van de Bosporus in Turkije, een NAVO-lidstaat. Daarnaast heeft Rusland nog een zee- en luchtmachtbasis in Syrië. That's it voor Rusland. Verder heeft Rusland alleen 'buitenlandse' basissen in een beperkt aantal voormalige Sovjetstaten.

Daar staat tegenover dat Rusland (en China) aan hun grenzen worden omringd door meer dan 200 grote en kleine NAVO- en VS-basissen. Wie beweert dat Rusland de wereld wil veroveren moet vaststellen dat dat streven nog niet voor direct is. Rusland (of China) hebben geen basissen in Canada of Mexico aan de grens met de VS, hebben geen zeeschepen in de Golf van Mexico recht tegenover de oliestaat Texas, of in de Stille Oceaan voor de kusten van Californië.

Vergelijkingen worden gemaakt met de troepensterkte van de Russische grenslanden in het voormalige Oostblok, tegenover de meer dan 1 miljoen Russische soldaten. Die vergelijkingen houden op geen enkele manier rekening met enkele nuchtere feiten.

Als puntje bij paaltje komt kunnen die grenslanden immers rekenen op het volledige apparaat van de NAVO en de VS. Het VS-leger alleen is reeds meerdere malen groter dan het Russische en Chinese leger samen.

Rusland heeft inderdaad veel soldaten. Daar zijn goede redenen voor. Het is het grootste land ter wereld. Van de 195,8 kilometer lange landsgrens in Noorwegen tot 17,3 kilometer landgrens met Noord-Korea heeft Rusland 22.293,10 kilometer landsgrenzen, een zee-grens van 194 kilometer met Japan en 49 kilometer zee-grens met de VS in Alaska. Rusland kan die grenzen nooit onbewaakt laten voor een of ander grootschalig offensief, zoals 'een invasie van Europa'.

Leger is technologie

Bovendien zegt het aantal soldaten niets over de technologische slagkracht van een leger. Rusland heeft in feite slechts in één wapencategorie een voorsprong: Russische tanks zijn nog altijd de meest performante ter wereld. Tanks zijn een landwapen, niet geschikt voor operaties ver voorbij de landsgrenzen.

Tanks hebben permanente brandstofbevoorrading nodig die snelle operaties over lange afstand onmogelijk maken. Qua totale slagkracht zijn een Frans-Duits, een Brits-Duits of Brits-Frans leger reeds evenwaardig aan het Russische leger. Het Russisch leger heeft geen expansiedoctrine zoals het VS-leger of de NAVO. Het is een volledig op territoriale defensie gerichte strijdmacht. Rusland heeft twee troeven om niet onder de voet te worden gelopen. Een invasie en bezetting van een dergelijk groot land is zelfs voor de voltallige NAVO een grote brug te ver. Napoleon en Hitler hebben het ondervonden. Dit waanidee houdt niet eens rekening met de tweede Russische troef.

Rusland heeft twee militaire basissen buiten zijn eigen grondgebied, drie als de Krim als buitenland telt, en drie in voormalige Sovjet-lidstaten. Map: forum.preppers.nl

Rusland heeft iets meer kernwapens dan de VS (maar qua slagkracht scoren de technologisch superieure VS-kernwapens beter). Samen hebben beide landen meer kernwapens dan de rest van de wereld.

Kernwapens hebben echter een zeer specifiek kenmerk dat hen onderscheidt van alle andere offensieve wapens. Boven een bepaald aantal maakt het in feite niet uit hoeveel je er van hebt. Of je de wereld éénmaal of dertig maal volledig kan vernietigen is irrelevant. De escalatie van kernwapens volgt een heel andere dynamiek dan zijn reële vuurkracht.

Wanneer je dit zo bekijkt kan je terecht de vraag stellen waar Rusland dan bang van is? Sinds 2014 heeft Rusland tientallen voorstellen gedaan om escalatie van grensincidenten onder

controle te houden. Sinds 2014 werden reeds meer dan 2000 'near misses' genoteerd van bijna botsingen tussen vliegtuigen en schepen, van verkeerd begrepen aanvalsoefeningen of radarobservaties die nipt niet werden beantwoord. Daar zit de vrees van Rusland: in het risico dat een incident een niet meer te stoppen keten wederzijdse reacties in gang zet.

Het gevaar op een doelbewust besliste oorlog of kernoorlog is nog altijd klein. Het gevaar zit hem in de incidenten. Het is een mirakel dat sinds 1949 een kernoorlog nog niet is uitgebroken door verkeerd begrepen incidenten. Er werden talrijke films en documentaires over gemaakt waarbij verkeerd gelezen radarwaarnemingen één kant bijna verleidden tot het lanceren van kernwapens (nog steeds een absolute aanrader: Dr. Strangelove van Stanley Kubrick in 1964). Want ook dat onderscheidt kernwapens van elk ander wapen. Je kan ze niet 'heel even' of 'beperkt' gebruiken. Na de eerste kernbom volgt bijna automatisch totaal armageddon.

Sluipende NAVO-integratie

Maar goed, terug naar Oekraïne. Er is wel degelijk heel wat gebeurd in Oekraïne sinds het land uit het nieuws is verdwenen. Het idee van NAVO-lidmaatschap staat weliswaar op waakvlam, maar wat gebeurt is een feitelijke integratie van het Oekraïens leger.

Dat leger wordt reeds enkele jaren uitgerust met allerlei westers wapentuig (met zeer lucratieve contracten), trainingen, gemeenschappelijke oefeningen, uitwisselingen, ... Zo wil het leger Javelin-anti-tankraketten¹ verwerven, niet onbelangrijk tegenover Russische tanks.

Wat Rusland eist is bekend. Erkenning van de rechten van etnisch Russische Oekraïeners, federalisering van de Donbass naar het model van de vroegere Krim en wederzijdse demilitarisering van de grens tussen Rusland en Oekraïne en vooral, géén NAVO-lidmaatschap. Dit zijn stuk voor stuk argumenten die minstens het bespreken waard zijn. De NAVO kan een terugkeer eisen naar de Minsk-akkoorden om het bevroren conflict met de Donbass te pacificeren.

Er is nog hoop

Hoe riskant deze escalatie ook is, er is ook hoop dat het niet zover uit de hand loopt. Deze nieuwe Koude Oorlog heeft niet de vanzelfsprekende navolging bij de Europese publieke opinie, iets meer nog bij de voormalige Oostbloklanden, maar zelfs daar is een aanzienlijke minderheid voorstander van diplomatieke onderhandelingen in plaats van militaire escalatie.

Een voorbeeld van platte copy-past propaganda. Vluchten langsheen grenzen en in territoriale wateren zijn de meest routineuze oefeningen van elk leger, onder meer om radarinstallaties aan de overkant te testen en inderdaad om zoals elk leger 'te tonen wat ze kunnen'. Deze titel suggereert een 'ongewoon verontrustend voorval'. Foto: screenshot De Standaard.

Bovendien, buiten de VS, de EU, Australië en Nieuw-Zeeland (de 'wereldopinie' in de mainstream media) is een overgrote meerderheid van de wereldbevolking niet meer te overtuigen. In alle opiniepeilingen worden de VS en Israël als het grootste gevaar gezien voor de wereldvrede.

Wat opvalt is dat in de buurlanden van Rusland, China en Iran de bevolking niet zozeer bezorgd is over hun nabije burens, maar over de VS. Dat betekent geenszins dat deze mensen akkoord zouden zijn met de aard van de regimes in hun buurlanden. Het betekent eenvoudig dat zij er geen militaire bedreiging in zien.

Wie de geschiedenis van de Sovjet-Unie/Rusland en China bekijkt ziet dat deze mogendheden niet de cultuur delen van het imperialisme van de VS (of het kolonialisme van Europa). Rusland heeft alleen 'kolonies' gehad in de eigen buurlanden, waarvan ze de economie echter niet leegzogen.

De politieke regimes in die landen waren niet democratisch en zeer repressief tegen politieke dissidentie, maar voor de bewoners die zich politiek afzijdig hielden waren ze sociaal veel beter

en vooral veel minder moorddadig dan de regimes die Europa en de VS na de Tweede Wereldoorlog hebben gesteund in Latijns-Amerika, Azië en Afrika.

Een gevolg van de huidige provocatie van de NAVO wereldwijd is dat Rusland en China nader tot elkaar komen. Ook dat is een enorm verschil met de eerste Koude Oorlog, toen China nog een vijand was van de Sovjet-Unie. Een soort NAVO van beide landen moet niet verwacht worden. In militaire allianties stappen past totaal niet in de politieke en militaire cultuur van beide grootmachten, maar wat wel gebeurt is dat ze meer militair gaan samenwerken en afspraken maken om hun markten op elkaar af te stemmen.

De VS weten het zelf niet zo goed

Minister van Buitenlandse Zaken Sergej Lavrov (Rusland) liet er op de recente samenkomst van de OVSE2 in Zweden van 2-3 december 2021 geen misverstand over bestaan. Als de VS en de NAVO doorgaan met het militariseren van Oekraïne is Rusland wel degelijk van plan de Donbass te bezetten (niet heel Oekraïne).

De VS hebben twee van de drie militaire veiligheidsakkoorden opgezegd die het evenwicht tussen Rusland en de VS bewaarden, het INF Treaty over middellange afstands-raketten en het Open Skies Treaty. Alleen het New Start Treaty houdt nog stand. Deze verdragen waren bedoeld om kernwapenoorlogen te vermijden.

De VS hebben antiraket-installaties geplaatst in Polen die zagezegd bedoeld zijn om raketten uit Iran tegen te houden. Het gaat hier over raketten die Iran niet heeft, niet vanuit een of andere goodwill maar omdat Iran noch het geld, noch de kennis, noch de middelen heeft om die te bouwen. Lavrov daarover: "Wij beoordelen deze wapens niet op hun door u uitgesproken intenties, maar op hun potentieel."

In tegenstelling tot de grootspraak van president Biden en zijn minister van Buitenlandse Zaken Blinken zitten de VS hier mee verveeld. Het was immers hun bedoeling de komende jaren de Koude Oorlog met China op te voeren en die met Rusland nog wat uit te stellen.

Dat Rusland nu harde taal spreekt en met zijn troepenconcentratie de daad bij het woord voert komt de VS ongelegen, te vroeg. Maar zelfs in Oekraïne is men er niet zomaar voor te vinden om Rusland te provoceren. In Kiev beseft men immers maar al te goed dat een militair treffen vooral de eigen bevolking zal treffen, niet de bewoners van Washington, Londen, Parijs, Berlijn of Brussel.

Hoe slecht de verhoudingen ook zijn, Oekraïne voert nog altijd handel met zijn oostelijke buur en er leven bovendien 1,9 miljoen etnische Oekraïeners in Rusland. Honderdduizenden etnische Oekraïeners en etnische Russen in Oekraïne hebben familiebanden aan de overzijde van de grens.

Tweespalt groeit binnen de NAVO

Het lijkt er niets mee te maken te hebben, maar er is nog meer slecht nieuws voor Washington. Duitsland en Noorwegen, allebei NAVO-lidstaten (huidig NAVO-Voorzitter Jens Stoltenberg is Noor) zullen deelnemen aan de eerste bijeenkomst van de lidstaten van het verdrag dat kernwapens

De VS zijn nog steeds de grootste militaire en economische supermacht ter wereld, maar hun positie van totale overmacht is niet meer vergelijkbaar met de korte glorie-tijd na de instorting van de Sovjet-Unie. Rusland en China laten zich niet zomaar de les spellen. Dat is op zich al erg genoeg. Nog erger is dat hun voorbeeld ook door andere staten wordt gevolgd, zoals India.

Samengevat: de escalatie rond Oekraïne is gevaarlijk. Een doelbewuste oorlog op basis van een weloverwogen beslissing moet niet gevreesd worden. Daarentegen wordt het risico op een door incidenten uitgelokt treffen zeer groot.

Enkel diplomatie kan dit vermijden. Dat en minstens enige empathie voor de manier waarop Rusland zijn eigen veiligheidssituatie ziet. De EU doet er goed aan niet langer aan het lijntje van de VS te lopen.

AGENDA FEBRUARI – MAART – APRIL 2022

INHOUDELIJK THEMA NIEUWE WERKJAAR WIJ ZULLEN DOORGAAN, GEDRAGEN DOOR EEN NIEUWE STILTE

Dinsdag 8 februari 19.45 tot 22 uur: **Bijbels leerhuis. We lezen verder in de Romeinenbrief van Paulus, hoofdstuk 11.**

Zondag 20 februari om 10.30 uur
Deze viering wordt voorbereid door Stefaan

Zondag 6 maart om 10.30 uur: **Binnen het hoofdthema BESCHEIDEN GAAN**

Staan we stil bij het thema Tesjoeva: omkeer en verzoening

Aswoensdagviering en begin veertigdagentijd

Deze viering wordt voorbereid door Groep 3

We bieden een drankje aan na deze laatste viering in het Jebronhuis.

Dinsdag 8 maart 19.45 tot 22 uur: **Bijbels leerhuis. We lezen verder in de Romeinenbrief van Paulus, samenvattende conclusies uit de hoofdstukken 9 - 11**

Woensdag 16 maart om 20 uur: **Dagelijks Bestuur**

VANAF NU ZULLEN ONZE VIERINGEN PLAATSHEBBEN IN DE WERFKAPEL

Zondag 20 maart om 10.30 uur: **rond Broederlijk Delen**

Deze viering wordt voorbereid door Stefaan (eventueel net Monique en Guido)

Zondag 3 april om 10.30 uur: **Binnen het hoofdthema BESCHEIDEN GAAN**

Staan we stil Talmoed – de spanning tussen leren en hadelen.

Deze viering wordt voorbereid door Groep 1

GOEDE WEEKVIERINGEN – 14, 15 en, 16 april

Witte Donderdag om 20 uur: Binnen het hoofdthema RECHT DOEN

Staan we stil bij: Enkeling en gemeenschap

Deze viering wordt voorbereid door Groep 2

Goede Vrijdag om 20 uur: Binnen het hoofdthema ZORGZAAM ZIJN

Staan we stil bij Jissoerien: Beproeving en lijden

Deze viering wordt voorbereid door Groep 3

Paasviering om 18.30 uur: Binnen het hoofdthema BESCHEIDEN GAAN

Staan we in deze Paasviering stil bij Geloof en vertrouwen

Deze viering wordt voorbereid door Groep 1

Zondag 1mei om 10.30 uur: RECHT DOEN

Profeten en rabbijnen – Mijn kinderen hebben mij overwonnen

Deze viering wordt voorbereid door Groep 2

Dinsdag 19 april van 19.45 tot 22 uur: **Bijbels leerhuis. We lezen verder in de Romeinenbrief van Paulus, samenvattende conclusies uit de hoofdstukken 9 - 11**

Vrijdag 22 april Algemene vergadering

Jebron Info

Wens je Jebron-Info niet meer te ontvangen, geef dan een seintje via mail.

Jebron vzw ; Open Huis voor Vorming en Pastoraat

Nieuw Mailadres binnenkort bereikbaar:jebron@jebron.be

Nieuwe Website binnenkort bereikbaar:www.jebron.be

Raad van Bestuur: Inge De Bruyn, Paul De Witte, Luc D'Hooghe, Annie Maes, Kristien Renneboog, Erik Van Assche

Liturgieverantwoordelijke Paul De Witte